

نگرشی نوین بر سازند نیزار بر اساس یافته‌های جدید فسیلی

نوشته: محمد وحیدی نیا*, عباس صادقی **, احمد شمیرانی **,

علی اصغر آریایی * و محمد حسین آدابی **

* گروه زمین شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه فردوسی، مشهد، ایران **دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

A New Aspect on the Neyzar Formation based on New Findings of Fossils

By: M. Vahidinia*, A. Sadeghi **, A. Shemirani **, A-A. Aryai *, M-A. Adabi **

*Geology Dept., Faculty of Basic Sciences, Ferdowsi University, Mashad, Iran

**Faculty of Earth Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۵/۰۵/۲۶

تاریخ دریافت: ۱۳۸۵/۰۵/۱۶

چکیده

حوضه کپه داغ همزمان و پس از برخورد صفحه توران به صفحه ایران پیش از کارنین پسین (در حدود ۲۲۵ میلیون سال پیش) تشکیل شده است. این حوضه در شمال خاور ایران و در راستای WNW تا ESE قرار گرفته است. سازند نیزار در خاور و شمال خاور این حوضه گسترش یافته و از مجموعه‌ای از سنگهای سیلیسی-آواری، شیلهای ماسه‌ای همراه با لایه‌هایی از سنگ آهکهای ماسه‌ای تشکیل شده است.

به منظور شناخت دقیق چینه‌شناسی، میکروفسیلهای ریز رخسارهای و محیط رسوبی سازند نیزار، سه برش چینه‌شناسی انتخاب، اندازه‌گیری و به دقت از آنها نمونه‌برداری شده است. این برش‌های چینه‌شناسی از خاور به باخترا عبارتند از ۱) برش تنگ نیزار (برش تنگ چهچهه^(۳)) و ۲) برش جلیل آباد-کلات نادری.

در مطالعات پیشین، مرز زیرین و بالایی سازند نیزار با سازندهای آب تلخ و کلات به ترتیب به صورت هم‌شیب و انتقالی گزارش شده است (افشار حرب، ۱۳۷۳). اما بر اساس تحقیقات جدید، مرز زیرین سازند نیزار با سازند آب تلخ در برش‌های ۱ و ۲ به صورت ناپیوستگی فرسایشی و در برش شماره ۳ به صورت هم‌شیب و انتقالی است. مرز بالایی سازند نیزار با سازند کلات در هر سه برش مذکور به صورت یک ناپیوستگی فرسایشی همراه با یک لایه دیرینه‌خاک (Paleosoil) در بین آن دو است. بر اساس مطالعات سنگ‌شناسی و ریز دیرینه‌شناسی، دو نوع رخساره سیلیسی-آواری و کربناتی تعیین شده است. با بررسی این ریز رخساره‌ها به نظر می‌رسد که بخش‌های سیلیسی-آواری (ماسه‌سنگ و شیل) سازند نیزار در یک محیط جزایر سدی-لاگونی و قسمتهای آهکی آن در یک سکوی کربناتی کم‌ژرف (از نوع رمپ) بر جای گذاشته شده‌اند.

در بیشتر گزارشها و مقالات منتشر شده، سازند نیزار به عنوان یک سازند کم فسیل گزارش شده که هیچ گونه فسیل شاخصی نداشته و تنها بر اساس جایگاه چینه‌شناسی سن آن را تعیین می‌کردند، اما با بررسیهای به عمل آمده در این تحقیق، برای نخستین بار علاوه بر شناسایی ۴۱ جنس و ۳۰ گونه، فسیلهای شاخصی مانند: *Orbitoides tissoti*, *Siderolites calcitrapoides*, *Abathomphalus mayaroensis*, *Pseudosiderolites vidali*, *Lepidorbitoides* sp., *Orbitoides apiculata* شناسایی شده که همگی گویای سن ماستریشتن و بویژه ماستریشتن پسین هستند.

کلیدواژه‌ها: کپه داغ، ماستریشتن، سازند نیزار، دیرینه‌خاک، رمپ کربناتی، گلوبوترونکانیدا، کف‌زی، پلانکتون.

Abstract

The Kopet Dagh basin was formed during and after the collision of Turan plate with Iran plate before late Carnian (about 225 m.y. ago). It is located in the northeast of Iran and has a WNW to ESE trend. Neyzar Formation is composed of siliciclas-

tic sediments and sandy shale and sandy limestone. This unit is widespread in the east and northeast parts of the basin. To determine the stratigraphy, microfossils, microfacies and depositional environment of Neyzar Formation, three stratigraphic sections were selected and measurement and detailed sampling carried out on each of them. These sections from east to west are as follows :

- 1) Tang-e Neyzar (Neyzar gorge) section
- 2) Tang-e Chahchaheh section
- 3) Jalil abad section

In the previous studies, the base and top boundaries of Neyzar Formation with Abtalkh and Kalat Formations were reported conformable and transitional (Afshar Harb, 1373). However, according to present investigations in eastern regions, lower boundary of Neyzar Formation with Abtalkh Formation in sections 1 and 2 are disconformable (as a Paleosol). This boundary in the section 3 is conformable and transitional. The upper boundary of Neyzar Formation with Kalat Formation in 1, 2 and 3 sections are disconformable (as a paleosoil).

Two types of facies were identified based on micropaleontologic and petrographic studies: 1) Siliciclastic facies, 2) Carbonate facies. Based on microfacies studies it seems that the siliciclastic parts of Neyzar Formation was deposited in a lagoonal-barrier island environments and the carbonaceous parts in a shallow carbonate platform (ramp type).

In most of the published reports and articles Neyzar Formation was introduced as low fossil bearing unit with no index-fossil. The age of this formation was determined only by the basis of its stratigraphical situation, but in the present investigation, in addition, 41 genera and 30 species of microfossils have been identified for the first time from index fossils such as:

Orbitoides apiculata, *Orbitoides tissoti*, *Lepidorbitoides* sp., *Siderolites calcitrapoides*, *Pseudosiderolites vidali*, *Abathomphalus mayaroensis*.

These fossil assemblages suggest the Maastrichtian, especially Late Maastrichtian age for Neyzar Formation.

Keywords: Kopet-Dagh, Maastrichtian, Neyzar Formation, Paleosoil, Carbonate Ramp, Globotruncanidae, Benthonic, Plankton.

مقد ۴۰

این سازند از محل برش الگو به سمت خاور ناحیه کاهاش می‌باشد، به طوری که در خاوری ترین قسمت ناحیه، یعنی برش نار، به ۴۵ متر کاهاش می‌باشد (افشار حرب، ۱۳۷۳)، ولی از برش الگو به سمت باختر بر سبیری سازند نیزار افروده می‌شود به طوری که در جنوب ناویدیس کلات به ۵۹۰ متر می‌رسد. تاکنون هیچ فسیل شاخصی از سازند نیزار گزارش نشده است. تعداد کمی از گونه‌های غیر شاخص مانند *Anomalina* sp. و *Saracenaria* sp. از محل برش الگو توسط رهقی گزارش شده است (افشار حرب، ۱۳۷۳). سن سازند نیزار را بر اساس قرارگیری آن در بین دو سازند آب تلخ و کلات با سن ماستریشتن، به ماستریشتن نسبت داده‌اند. از آنجاکه این سازند تاکنون به طور تفصیلی مورد مطالعه قرار نگرفته، لذا هدف از این تحقیق، بررسی دقیق چینه‌شناسی، پی بردن به تغییرات قائم و جانبی، توجه به مرز این سازند با سازند نهادهای بالا و پایین، مطالعات دقیق فسیل‌شناسی به منظور تعیین سن سازند و تعیین جایگاه آن در ستون چینه‌شناسی و سرانجام بررسی و شناسایی ریز رخساره‌ها به منظور تفسیر محیط رسوبی این سازند است.

حوضه کپه داغ پس از کوهزایی کیمرین پیشین یعنی هنگامی که ظاهرآ برخورد بین ایران و توران خاتمه یافته به صورت حوضه رسوبی درآمده و در آن رسوبات سبیری (در حدود ۸۰۰۰ متر) از ژوراسیک تا میوسن بدون نبود چینه‌شناسی مهم ولی با رخساره‌های متنوعی بر روی هم انباشته شده است (Berberian & King, 1981). در ستون چینه‌شناسی کپه داغ و بویژه در محدوده کرتاسه بالایی، مجموعه‌ای از ماسه سنگهای سبیر لایه دانه‌ریز تا متوسط و شیل به همراه میان لایه‌هایی از سنگ آهکهای ماسه‌ای دیده می‌شود که با عنوان سازند نیزار نامگذاری شده است. نام این سازند، از تنگ نیزار (Neyzar Gorge) در ۱۱۲ کیلومتری خاور مشهد و در مسیر جاده اصلی مشهد به سرخس اقتباس شده است. افشار حرب (۱۳۷۳) ضمن معرفی برش الگوی این سازند در تنگ نیزار، سبیری آن را ۳۱۸ متر تعیین کرده است و هر دو مرز این سازند را با سازند نهادهای آب تلخ در زیر و سازند کلات در بالا به صورت هم‌شیب، همساز و با گذری تدریجی گزارش کرده است. سازند نیزار، تنها در ناحیه خاور حوضه کپه داغ گسترش دارد. سبیری

روش مطالعه

۲- برش تنگ چهچهه: برای دسترسی به این برش می‌توان از جاده اصلی مشهد- کلات نادری استفاده کرد. پس از طی ۷۸ کیلومتر از مشهد به طرف کلات نادری به سه راهی سنگانه رسیده و پس از طی ۳۳ کیلومتر در جاده شوسه‌ای که به طرف شمال خاور امتداد یافته به روستای چهچهه می‌رسیم. برش مورد نظر در ۵ کیلومتری جنوب خاوری روستای چهچهه و در مسیر جاده‌ای خاکی قرار گرفته است. مختصات قاعده برش عبارت است از:

$$X=59^{\circ} 28' ; Y=36^{\circ} 35' ; Z=653\text{m}$$

۳- برش جلیل آباد- کلات نادری: این برش در مسیر جاده اصلی مشهد به کلات نادری و در فاصله ۱۳۸ کیلومتری مشهد و یا ۷ کیلومتری جنوب خاوری کلات نادری و در محلی به نام روستای جلیل آباد انتخاب شده است. برش مورد نظر در شمال روستا و در دامنه‌ای به شدت صخره ساز قرار گرفته است. مختصات قاعده برش عبارت است از:

$$X=59^{\circ} 44' 56'' ; Y=36^{\circ} 58' 07'' ; Z=1091\text{m}$$

توصیف سازند نیزار در برشهای مورد نظر

قسمت اعظم سازند نیزار از رسوبات سیلیسی- آواری شامل ماسه‌سنگ‌های سبز لایه گلوكونیتی و شیل به همراه لایه‌هایی از سنگ آهک ماسه‌ای تشکیل شده است. لایه‌های سنگ آهک ماسه‌ای به طور معمول در قسمت‌های بالایی سازند دیده می‌شوند. تا کنون از سازند نیزار فسیل شاخصی گزارش نشده و فقط تعداد کمی از گونه‌های *Anomalina* sp. و *Saracenaria* sp. از محل برش الگو توسط رهقی گزارش شده است (افشار حرب، ۱۳۷۳). سن سازند نیزار را با در نظر گرفتن سن بخش بالایی سازند زیرین (سازند آب‌تلخ) که ماستریشتين است و سن سازند بالایی (سازند کلات) که آن نیز ماستریشتين است، به ماستریشتين نسبت داده شده است (افشار حرب، ۱۳۷۳). به منظور بررسی و شناسایی مجموعه فسیلی سازند نیزار ۳ برش چینه‌شناسی از این سازند انتخاب شده است. این سه برش به ترتیب از خاور به باخته منطقه عبارتند از: (الف) برش تنگ نیزار ب) برش تنگ چهچهه ج) برش جلیل آباد- کلات نادری. لازم به ذکر است که اکثریت قریب به اتفاق این فسیلهای و بویژه کلیه فسیلهای شاخص برای نخستین بار از این سازند گزارش می‌شوند.

(الف) برش چینه‌شناسی تنگ نیزار

در این برش مرز زیرین و بالایی سازند نیزار به ترتیب با سازندهای آب‌تلخ و کلات به صورت ناپیوستگی فرسایشی بوده که به وسیله یک لایه دیرینه‌خاک مشخص شده است (شکل ۵، عکس شماره ۲). سازند نیزار در این برش در یال شمالی یک تاقدیس، با روند کلی شمال باخته- جنوب خاور قرار گرفته

برای انجام این تحقیق پس از جمع‌آوری منابع و کسب اطلاعات لازم، کلیه کارهای تحقیقاتی پیشین که بر روی منطقه انجام شده بود به دقت مطالعه و سپس کارهای صحرایی اولیه به منظور انتخاب محل برشهای زمین‌شناسی در چندین نوبت انجام شده است. در اینجا سعی شده تا برشها در محلهایی انتخاب شوند که اولاً از نظر چینه‌شناسی مقاطع کاملی بوده و دوم اینکه دارای کمترین پوشش و بهم ریختگی ساختاری باشند. بر این اساس، در این بررسی، سه برش چینه‌شناسی مناسب برای نمونه‌برداری سامان‌مند از سازند نیزار انتخاب و در مجموع ۱۵۹ نمونه از سه برش فوق برداشت شده که ۹۰ نمونه از آنها سنگی و ۶۹ عدد بقیه شیلی بوده است. از ۹۰ نمونه سنگی ۱۱۸ مقطع نازک تهیه شده است. مقاطع نازک به وسیله میکروسکوپ با نورهای Folk PPI و XPL به دقت مطالعه شده‌اند. ماسه سنگها به روش (1980) Folkl و سنگ آهکها به روش Folk & Danham (1962) مطالعه و نامگذاری شده‌اند. بر اساس این مطالعات، محیط رسوبگذاری سازند نیزار در هر سه برش زمین‌شناسی تعیین شده است.

نمونه‌های شیلی به روش شستشو (Washing) آماده‌سازی شده و سپس به کمک میکروسکوپ دو چشمی (Binocular) (فسیلهای مربوطه شناسایی و توسط میکروسکوپ الکترونی (SEM) از آنها عکسبرداری شده است. این مطالعات منجر به شناسایی ۴۱ جنس و ۳۰ گونه از روزن‌داران شده است. در نهایت، با جمع‌بندی مطالعات صحرایی و آزمایشگاهی ضمن رسم ستونهای چینه‌شناسی و همبستگی آنها با یکدیگر، سن و محیط رسوبی سازند نیزار در منطقه مورد مطالعه تعیین شده است.

موقعیت جغرافیایی و راههای دسترسی به برشهای چینه‌شناسی مورد مطالعه

محدوده مورد مطالعه در خاور حوضه که داغ از طول جغرافیایی $45^{\circ} 45'$ تا $40^{\circ} 37'$ و عرض جغرافیایی $36^{\circ} 58'$ تا $36^{\circ} 58'$ قرار گرفته است. در این بررسی سه برش چینه‌شناسی از سازند نیزار برداشت شده که به ترتیب از خاور به باخته منطقه عبارتند از (شکل ۱):

۱- برش تنگ نیزار: این برش در مسیر جاده اصلی مشهد به سرخس قرار گرفته است. برای رسیدن به این برش پس از طی ۹۵ کیلومتر از مشهد به طرف سرخس به روستای مزدوران رسیده و با طی ۱۷ کیلومتر از روستای مزدوران و در مسیر جاده اصلی به تنگه‌ای باریک به نام تنگ نیزار می‌رسیم. برش مورد نظر در خاور این تنگه و در دامنه‌ای صخره‌ساز انتخاب شده است. مختصات قاعده برش عبارت است از:

$$X=36^{\circ} 35' ; Y=36^{\circ} 16' ; Z=688\text{m}$$

(Reuss, 1860), *Bolivinita planata* (Cushman), *Loxostomum subrostratum* (Ehrenberg, 1854), *Gavelinella* sp. واحد^۵ ستبرای این واحد ۲۰/۵ متر است. سنگ‌شناسی آن شامل ماسه‌سنگ دانه‌ریز به رنگ خاکستری متمایل به سبز است. ماسه‌سنگ‌ها دارای جورشدگی متوسط، لامیناسیون افقی و مورب، اثر فسیل و ساختارهای رسوبی مانند قالبهای وزنی و جریانی هستند. فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از: *Saracenaria navicula*, *Gavelinella* sp., *Loxostomum* sp., *Marssonella* sp., *Miliolidae*

واحد^۶ این واحد ۳۹/۲ متر ستبرای داشته و از تناوب شیل ماسه‌ای به رنگ خاکستری متمایل به سبز و لاشهای نازکی از ماسه سنگ به رنگ خاکستری روشن تشکیل شده است. ماسه‌سنگ‌ها دانه‌ریز و گلوکونیتی و دارای جورشدگی خوب و اشکال گرهک مانند هستند. مهم‌ترین فسیلهای این واحد عبارتند از:

Globotruncana sp., *Saracenaria navicula*, *Marssonella oxycona*, *Nodosaria corsicanana* (Cushman, 1938), *Nodosaria affinis* (Reuss, 1845), *Ammodiscus glabratus* (Cushman and Jarvis), *Loxostomum subrostratum*, *Dentalina catenula* (Reuss, 1860), *Gavelinella incerta* (Hofker), *Rhabdammina* sp. (M.Sars, 1869), *Quinqueloculina* sp. (d, Orbigny, 1826), *Spicule of sponge*

واحد^۷ این واحد در مجموع ۱۶/۳ متر ستبرای داشته و از پایین به بالا شامل:

۶/۲ متر ماسه‌سنگ به رنگ خاکستری روشن تا خاکستری متمایل به سبز. ماسه‌سنگ‌ها دانه ریز تا دانه متوسط بوده و دارای جورشدگی خوب، لاپندی مقاطع و موج نقش است.

۴/۵ متر سنگ آهکی با یوسپاریتی به رنگ نخودی متمایل به قهوه‌ای روشن. سنگ آهک‌ها ماسه‌ای، گلوکونیتی، دانه متوسط تا درشت و دارای جورشدگی ضعیفی هستند.

۵/۶ متر ماسه‌سنگ آهکی به رنگ خاکستری روشن تا خاکستری متمایل به سبز. ماسه‌سنگ‌ها دانه ریز تا متوسط و دارای گلوکونیتی هستند. فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:

Globotruncana sp., *Marssonella oxycona*, *Rotalia* sp., *Quinqueloculina* sp., *Massilina* sp. (Cushman and Todd), *Red algae*

واحد^۸ این واحد از ۴۴/۲ متر شیل آهکی به رنگ خاکستری متمایل به سبز

است. امتداد لایه‌ها ۳۱۷ - N - ۲۳ درجه به طرف شمال خاور است. ستبرای سازند نیزار در این برش ۳۱۲ متر اندازه گیری شده (شکل ۲) و بر اساس ویژگیهای ریخت‌شناسی و سنگ‌شناسی به ۸ واحد تقسیم شده است (شکل ۵، عکس شماره ۱).

واحد^۱ این واحد ۵۳/۲ متر ستبرای داشته و از ماسه سنگ گلوکونیتی ستبرای لایه به رنگ خاکستری متمایل به سبز تشکیل شده است. جورشدگی ماسه‌سنگ‌ها خوب تا متوسط بوده و دارای اشکال گرهک مانند زیادی است. معمولاً در یک توالی قائم اندازه اشکال گرهک مانند از پایین به بالا کاهش می‌یابد. این واحد از نظر فسیلی فقیر بوده و فقط فسیلهای *Gavelinella* sp. (Brotzen, 1942); *Loxostomum* sp. (Ehrenberg, 1854) در آن شناسایی شده‌اند:

واحد^۲ این واحد ۵۴/۲ متر ستبرای داشته و شامل شیل خاکستری متمایل به سبز همراه با لایه‌های نازکی از ماسه سنگ هوازده و رس دار است. ماسه‌سنگ‌ها دارای گلوکونیت، اشکال گرهک مانند، لامیناسیون مورب و اثر فسیل است.

مهم‌ترین فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:

Globotruncana sp. (Cushman, 1927), *Saracenaria navicula* (d, Orbigny), *Gavelinella baltica* (Brotzen, 1942), *Anomalina aumalensis* (Sigal), *Marssonella turris* (d, Orbigny), *Gyroidinoides nitida* (Reuss, 1844), *Frondicularia* sp. (Defracce, 1826), *Nodosaria* sp. (Lamarck, 1812), *Dentalina* sp. (Risso, 1826)

واحد^۳ این واحد دارای ۱۸/۲ متر ستبرای بوده و از ماسه‌سنگ گلوکونیتی به رنگ خاکستری تا سبز زیتونی تشکیل شده است. فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:

Marssonella sp. (Cushman, 1933), *Robulus* sp. (Montfort, 1808), *Miliolidae*

واحد^۴ این واحد در مجموع ۶۶/۲ متر ستبرای داشته و از پایین به بالا شامل: ۲۹/۲ متر تناوبی از شیل آهکی به رنگ خاکستری روشن با لایه‌های نازکی از ماسه سنگ گلوکونیتی به رنگ خاکستری روشن تا خاکستری متمایل به سبز زیتونی. ۳۷ متر شیل به رنگ خاکستری روشن تا خاکستری متمایل به سبز با میان‌لایه‌هایی از ماسه‌سنگ‌های لایه نازک به رنگ خاکستری متمایل به سبز زیتونی. مهم‌ترین فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از: *Globotruncana* sp., *Rotalia* sp. (Lamarck, 1804), *Globorotalites* sp. (Brotzen, 1942), *Anomalina* sp. (d, Orbigny, 1826), *Saracenaria navicula*, *Marssonella oxycona*

۸/۲ متر ماسه‌سنگ به رنگ خاکستری دارای گلوكونیت. لایبندی ماسه‌سنگها از نوع توده‌ای بوده و در آنها لایه‌هایی از سنگ آهک فسیل دار دیده می‌شود. فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:

Anomalina sp., *Gyroidina* sp., *Robulus* sp., *Miliolidae* واحد (۴) این واحد ۸/۹ متر ستبرای داشته و از شیل تا شیل ماسه‌ای به رنگ خاکستری تا خاکستری متمایل به سبز تشکیل شده است. مهم‌ترین فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:

Saracenaria navicula, *Bolivinita planata* (Cushman), *Globotruncana* sp., *Rotalia* sp., *Globorotalites micheliniana* (d, Orbigny, 1840), *Marssonella oxycona*, *Gavelinella clementiana*, *Loxostomum subrostratum*, *Anomalina* sp., *Dentalina* sp.

واحد (۵) این واحد ۳۲/۲ متر ستبرای دارد. سنگ‌شناسی این واحد از ماسه‌سنگ به رنگ خاکستری تا خاکستری روشن است. ماسه‌سنگها آهکی، گلوكونیتی و دانه‌ریز بوده و دارای لایبندی ستبر، لایبندی متقطع، اشکال گرهک مانند و فرسایش لانه زنبوری هستند. اثرات فسیلی در این واحد به فراوانی دیده می‌شود. فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:

Marssonella turris, *Marssonella oxycona*, *Gavelinella* sp., *Loxostomum* sp., *Miliolidae*

واحد (۶) ستبرای این واحد ۱۰۹/۸ متر بوده و از پایین به بالا شامل: ۲۱/۳ متر شیل به رنگ خاکستری تا سبز زیتونی. شیلها حاوی گلوكونیت و میکروفسیلهای کف‌زی هستند.

۸۸/۵ متر شیل آهکی به رنگ خاکستری تا خاکستری متمایل به آبی همراه با تناب سنگ آهکی به رنگ خاکستری تا خاکستری متمایل به آبی. مهم‌ترین فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:

Saracenaria navicula, *Marssonella trochus*, *Marssonella turris*, *Globotruncana* sp., *Nodosaria corsicanana*, *Nodosaria affinis*, *Dentalina catenula*, *Robulus munsteri* (Roemer), *Ammodiscus glabratus*, *Loxostomum subrostratum*, *Anomalina* sp., *Ammobaculites* sp. (Cushman, 1910), *Lenticulina* sp., *Gavelinella* sp., *Rhabdammina* sp., *Quinqueloculina* sp.

واحد (۷) این واحد ۸/۲ متر ستبرای داشته و از سنگ آهک ماسه‌ای دانه ریز به رنگ خاکستری تا سبز زیتونی تشکیل شده است. فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:

تشکیل شده است. در بالاترین حد این واحد لایه‌ای از صدف‌سنگ دیده می‌شود. مهم‌ترین فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:

Globotruncana sp., *Saracenaria navicula*, *Gavelinella clementiana* (d, Orbigny, 1840), *Gyroidinoides nitida*, *Cibicides subcarinatus* (Cushman and Deaderick), *Dentalina catenula*, *Lenticulina* sp. (Lamarck, 1804), *Anomalina* sp., *Frondicularia* sp., *Quinqueloculina* sp.

(۲) بوش چینه‌شناسی تنگ چهچهه

در این برش مرز زیرین و بالای سازند نیزار به ترتیب با سازندهای آب‌تلخ و کلات به صورت ناپیوستگی فرسایشی بوده و به وسیله یک لایه دیرینه‌خاک مشخص می‌شود (شکل ۶، عکس شماره ۱). در این برش سازند نیزار در یال شمالی تاقدیس چهچهه قرار گرفته و امتداد لایه‌ها N - ۳۰۵ و شیب لایه‌ها ۲۸ درجه به طرف شمال خاور است. ستبرای سازند نیزار در این برش ۳۹۱ متر بوده (شکل ۳) و بر اساس ویژگیهای ریخت‌شناسی و سنگ‌شناسی به ۸ واحد تقسیم شده است (شکل ۵، عکس شماره ۳).

واحد (۱) این واحد ۱۷/۵ متر ستبرای داشته و از ماسه‌سنگ به رنگ خاکستری متمایل به سبز زیتونی همراه با میان لایه‌هایی از شیل ماسه‌ای به رنگ خاکستری تشکیل شده است. ماسه‌سنگها دانه ریز و ستبر لایه بوده و دارای لایبندی متقطع و فرسایش لانه زنبوری (حفره حفره) است. مهم‌ترین فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:

Marssonella sp., *Gavelinella* sp., *Loxostomum* sp.

واحد (۲) این واحد ۱۲۴ متر ستبرای دارد سنگ‌شناسی این واحد از شیل به رنگ خاکستری متمایل به آبی تشکیل شده است. مهم‌ترین فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:

Saracenaria navicula, *Marssonella turris*, *Marssonella trochus* (d, Orbigny), *Gyroidinoides nitida*, *Lagena hispida* (Reuss), *Globotruncana* sp., *Anomalina australensis*, *Cibicides subcarinatus*, *Frondicularia* sp., *Nodosaria* sp.

واحد (۳) این واحد در مجموع ۵۲/۵ متر ستبرای داشته و از پایین به بالا شامل: ۳۶/۲ متر ماسه‌سنگ به رنگ خاکستری تا خاکستری متمایل به قهوه‌ای. ماسه‌سنگها دانه ریز با جورشدگی متوسط بوده و دارای لایبندی متقطع و موازی، اشکال گرهک مانند و لایبندی ستبر است.

۸/۱ متر ماسه‌سنگ لایه نازک به رنگ خاکستری تا سبز دارای گلوكونیت، لایبندی متقطع و گرهک.

۲۰/۳ متر ماسه‌سنگ آهکی به رنگ خاکستری. ماسه‌سنگها دانه‌ریز و ستبر لایه بوده و دارای لایه‌بندی متقطع و اثرات فسیلی هستند. فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:

Loxostomum subrostratum, *Anomalina* sp., *Gavelinella* sp. واحد (۲) این واحد ۸۷/۳ متر ستبرداشته و از شیل ماسه‌ای به رنگ خاکستری تا سبز زیتونی تشکیل شده است. شیلها دارای مواد آلی هستند. مهم‌ترین فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:

Globotruncana sp., *Hedbergella* sp. (Bronnimann and Brown, 1958), *Saracenaria navicula*, *Gavelinella baltica*, *Gyroidina nitida*, *Anomalina aumalensis*, *Anomalina henbesti* (Plummer, 1936), *Marssonella oxycona*, *Marssonella trochus*, *Cibicides subcarinatus*, *Ammobaculites subcretacea* (Cushman and Alexander), *Nodosaria affinis*, *Dentalina catenula*, *Lagena hispida*, *Bolivinita planata*, *Robulus munsteri*

واحد (۳) این واحد ۱۲/۱ متر ستبرداشته و از سنگ آهک ماسه‌ای به رنگ خاکستری تا خاکستری متمایل به سبز زیتونی تشکیل شده است. فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:

Marssonella oxycona, *Marssonella turris*, *Heterohelix globulosa* (Ehrenberg, 1840), *Robulus munsteri*

واحد (۴) این واحد ۱۷۷ متر ستبرداشته و از پایین به بالا شامل: ۱۳/۲ متر تداخل شیل ماسه‌ای به رنگ خاکستری تا سبز زیتونی با ماسه‌سنگ به رنگ خاکستری. شیلها دارای گلوکونیت و ماسه‌سنگها دانه‌ریز، ستبر لایه و دارای گلوکونیت و اثر فسیل هستند.

۳۲/۹ متر تداخل آهک ماسه‌ای فسیل دار به رنگ خاکستری با ماسه‌سنگ آهکی دانه‌ریز به رنگ خاکستری تا سبز زیتونی. ماسه‌سنگها آهکی دارای گلوکونیت، لایه‌بندی ستبر و لایه‌بندی متقطع و افقی هستند. ۳۷/۷ متر سنگ آهک ماسه‌ای به رنگ خاکستری تا خاکستری تیره با میان‌لایه‌های نازکی از شیل به رنگ خاکستری. سنگ آهکها دارای اینوسراموس و اثرات فسیلی هستند.

۴۶/۲ متر تناوبی از سنگ آهک ماسه‌ای به رنگ خاکستری تا خاکستری تیره با شیل ماسه‌ای به رنگ خاکستری تا خاکستری متمایل به آبی. ۴۷ متر تناوب شیل ماسه‌ای به رنگ خاکستری تا خاکستری متمایل به آبی با آهک ماسه‌ای به رنگ خاکستری تا خاکستری تیره. مهم‌ترین فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:

Marssonella sp., *Loxostomum* sp., *Quinqueloculina* sp., *Massilina* sp.

واحد (۸) ستبرای این واحد در مجموع ۳۷/۹ متر بوده و از پایین به بالا شامل: ۲۵/۷ متر شیل به رنگ خاکستری همراه با تناوب سنگ آهک خاکستری رنگ.

۲ متر سنگ آهک با پوشیده ایت به رنگ خاکستری تا خاکستری متمایل به آبی. ۱۰/۲ متر تناوب شیل با شیل آهکی به رنگ خاکستری دارای فسیل و اثرات فسیلی. مهم‌ترین فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از: *Globotruncana* sp., *Saracenaria navicula*, *Gavelinella clementiana*, *Gyroidina nitida*, *Robulus munsteri*, *Frondicularia inversa* (Reuss, 1844), *Cibicides subcarinatus*, *Dentalina catenula*, *Anomalina* sp.

(۳) برش چینه‌شناسی جلیل آباد – کلات نادری

در این برش مرز زیرین سازند نیزار با سازند آب‌تلخ بر خلاف دو برش قبلی به صورت پیوسته و هم شیب است (شکل ۶، عکس شماره ۳)، اما مرز بالای آن با سازند کلات، همانند دیگر برشها به صورت یک ناپیوستگی فرسایشی است که با یک لایه ۵-۷ سانتی‌متری از دیرینه‌خاک مشخص شده است. در این برش سازند نیزار در یال جنوبی ناویدس کلات نادری قرار گرفته است. امتداد لایه‌ها N-۳۰۰ و شیب لایه‌ها ۵۵ درجه به طرف شمال خاور است. ستبرای سازند نیزار در این برش ۵۵۵/۵ متر است (شکل ۴) که بر اساس ویژگیهای ریخت‌شناسی و سنگ‌شناسی، به ۸ واحد تقسیم شده است (شکل ۶، عکس شماره ۲).

واحد (۱) این واحد در مجموع ۷۴/۲ متر ستبرداشته و از پایین به بالا شامل: ۶/۸ متر تناوب شیل ماسه‌ای به رنگ خاکستری با ماسه‌سنگ به رنگ خاکستری روشن. ماسه‌سنگها ستبر لایه و دانه‌ریز تا متوسط بوده و دارای لایه‌بندی افقی و متقطع هستند.

۱۴/۵ متر تناوب شیل ماسه‌ای به رنگ خاکستری تا سبز با ماسه‌سنگ به رنگ خاکستری متمایل به قهوه‌ای. شیلها دارای گلوکونیت بوده و ماسه‌سنگها دانه‌ریز و دارای لایه‌بندی ستبری هستند.

۲۱/۱ متر شیل ماسه‌ای به رنگ خاکستری متمایل به قهوه‌ای. شیلها حالت ورقه‌ای دارند.

۱۱/۵ متر ماسه‌سنگ به رنگ خاکستری تا سبز زیتونی. ماسه‌سنگها دارای لایه‌بندی متقطع، اشکال گرهک مانند و اثرات فسیلی هستند. ماسه‌سنگها ابتدا لایه نازک بوده و به طرف بالا ستبر لایه می‌شوند.

نخودی تشکیل شده است. سنگ آهکها دارای مقادیر فراوانی از خرد های جلبکی هستند. فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:

Saracenaria sp., *Quinqueloculina* sp., *Massilina* sp.,
Marssonella sp.

واحد (۸) ستبرای این واحد ۳۲/۸ متر بوده و از سنگ آهک ماسه ای به رنگ خاکستری تانخودی روشن همراه باشیل آهکی به رنگ خاکستری تاخاکستری متمایل به آبی تشکیل شده است. این واحد دارای گلوکونیت، لایه بندی متقطع و افقی است. مهم ترین فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از: *Globotruncana* sp., *Saracenaria navicula*, *Anomalina* sp., *Gyroidina nitida*, *Cibicides subcarinatus*, *Gavelinella* sp., *Dentalina* sp., *Lenticulina* sp.

در این تحقیق، علاوه بر شناسایی ۴۱ جنس و ۳۰ گونه از میکروفسیلهای کف زی، برای نخستین بار فسیلهای شاخصی مانتند:

Siderolites calcitrapoides, *Pseudosiderolites vidali*, *Abathomphalus mayaroensis*, *Orbitoides apiculata*, *Orbitoides tissoti*, *Lepidorbitoides* sp.

شناسایی شده است. به طور کلی، با توجه به مجموعه فسیلی شناسایی شده در هر سه برش، سن سازند نیزار ماستریشتن و بویژه ماستریشتن پسین تعیین شده است.

افشار حرب (۱۳۷۳) هر دو مرز سازند نیزار را با سازندهای آب تلخ در زیر و کلات در بالا به صورت هم شیب، همساز و با گذر تدریجی گزارش کرده است، اما با بررسیهای به عمل آمده، بویژه در خاور ناحیه مورد مطالعه، مرز زیرین سازند نیزار با سازند آب تلخ به صورت یک ناپیوستگی فراسایشی (Disconformity) همراه با یک لایه ۳ تا ۵ سانتی متری از دیرینه خاک در بین آنهاست که در قسمت جنوب خاوری تنگ نیزار به خوبی دیده می شود. در برش تنگ چهچهه نیز این دیرینه خاک باوضوح کمتری دیده شده، اما در برش جلیل آباد این لایه دیده نشده و مرز زیرین سازند نیزار با سازند آب تلخ در این برش به صورت هم شیب و با گذری تدریجی است. مرز بالایی سازند نیزار با سازند کلات نیز به صورت یک ناپیوستگی فراسایشی همراه با یک لایه ۷ تا ۱۰ سانتی متری دیرینه خاک در بین آنهاست که در کل ناحیه خاور حوضه کپه داغ به خوبی آشکار است. برای تأیید این موضوع، از دیرینه خاک موجود در مرز بین سازندهای نیزار و کلات واقع در برش تنگ نیزار نمونه برداری و با تحلیل بافت آن به روش هیدرومتری، نام این خاک در رده بندی خاکها ماسه آهکی (Loamy Sand) با pH=7.53 و $Ec = 13.75 \mu\text{mhos}$ تعیین شده است. این ویژگیها نشان می دهد که این

Siderolites calcitrapoides (Lamarck, 1801), *Globotruncana* sp., *Saracenaria navicula*, *Anomalina aumalensis*, *Gavelinella clementiana*, *Globorotalites micheliniana*, *Heterohelix globulosa*, *Marssonella trochus*, *Marssonella oxycona*, *Loxostomum subrostratum*, *Bolivinita planata*, *Rotalia* sp., *Robulus munsteri*

واحد (۵) این واحد دارای ستبرای کلی ۸۶/۲ متر بوده و از پایین به بالا شامل: ۴۴/۱ متر سنگ آهک به رنگ خاکستری متمایل به قهوه ای دارای اثرات فسیلی. ۴۲/۱ متر سنگ آهک ماسه ای به رنگ خاکستری حاوی فسیل اینوسراموس و جلبک. مهم ترین فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:

Siderolites calcitrapoides, *Pseudosiderolites vidali* (Smout, 1955), *Abathomphalus mayaroensis* (Bolli, 1951), *Globotruncana* sp., *Orbitoides apiculata* (Schlumberger, 1901), *Orbitoides tissoti* (Schlumberger), *Orbitoides concavatus* (A. Rahaghi, 1976), *Monolepidorbis* cf. *douvillei*, *Globorotalites micheliniana*, *Saracenaria navicula*, *Marssonella oxycona*, *Heterohelix globulosa*, *Anomalina* sp., *Gavelinopsis* sp. (Hofker, 1951)

واحد (۶) این واحد در مجموع دارای ستبرای ۶۰/۴ متر بوده و از پایین به بالا شامل: ۳۱/۴ متر تناوب شیل آهکی به رنگ خاکستری با سنگ آهک ماسه ای به رنگ خاکستری تانخودی.

۱۲/۷ متر سنگ آهک ماسه ای به رنگ خاکستری تانخودی.
۱۶/۳ متر شیل آهکی به رنگ خاکستری حاوی گلوکونیت.
مهم ترین فسیلهای شناسایی شده در این واحد عبارتند از:
Siderolites calcitrapoides, *Pseudosiderolites vidali*, *Globotruncana* sp., *Lepidorbitoides* sp. (A.Silvestri, 1907), *Monolepidorbis* cf. *douvillei* (Astre), *Marssonella oxycona*, *Saracenaria navicula*, *Gavelinella incerta*, *Heterohelix globulosa*, *Nodosaria corsicanana*, *Nodosaria affinis*, *Ammodiscus glabratus*, *Loxostomum subrostratum*, *Dentalina catenula*, *Calcisphaerula innominata* (Bonet), *Robulus munsteri*, *Quinqueloculina* sp., *Ammobaculites* sp., *Anomalina* sp., *Melobesiees* (Spicule of echinoderm), *Rhabdammina* sp.

واحد (۷) این واحد از ۲۵/۵ متر سنگ آهک ماسه ای به رنگ خاکستری تا

ناپیوستگی فرسایشی است با این ویژگی که در مرز بین دو سازند، در هر سه برش یک افق دیرینه‌خاک وجود دارد.

مطالعه ویز رخساره‌های سازند نیزار

براساس مطالعات سنگ‌شناسی و دیرینه‌شناسی بر روی ۱۱۸ مقطع نازک و همچنین با توجه به اجزای تشکیل‌دهنده رسوبات شیلی سه دسته رخساره اصلی در سازند نیزار تعیین شده که عبارتند از: (الف) رخساره ماسه‌سنگی (ب) رخساره شیلی (ج) رخساره کربناتی.

(الف) رخساره ماسه‌سنگی

ماسه‌سنگها بر اساس رده‌بندی پنجگانه (Folk 1980) و درصد فراوانی اجزای اصلی تشکیل‌دهنده آن (کوارتز، فلدسپار و خردہ سنگ) شناسایی و نامگذاری شده‌اند. اجزای فرعی مانند گلوکونیت، میکا و غیره نیز به طور جداگانه بررسی شده‌اند. درصد فراوانی اجزای اصلی و فرعی رخساره‌ها با استفاده از نمودارهای مقایسه‌ای ارائه شده توسط Baccelle & Bosellini (1965) تعیین شده است. مهم‌ترین رخساره‌های ماسه‌سنگی عبارتند از:

T1: Very fine- fine sandy, calcite cement, supermature, glauconitic, Quartzarenite.

در این رخساره، کوارتز به میزان ۹۶٪، فلدسپار ۲٪ و خردہ سنگ اغلب به صورت چرت ۲٪ است. از اجزای فرعی مهم آن گلوکونیت است که ۴٪ کل مقطع را تشکیل داده است. این رخساره در واحد ۱ سازند نیزار واقع در برش تنگ نیزار دیده شده است (شماره مقطع: ۳۱۰). در تصویر T1 فلشهای ۱-کوارتز تک بلورین -۲- فلدسپار -۳- چرت -۴- گلوکونیت است.

T2: Fine sandy, calcite cement, mature, glauconitic, Subarkose.

در این رخساره کوارتز به میزان ۹۰٪، فلدسپار ۶٪ و خردہ سنگ ۴٪ است. از اجزای فرعی مهم آن کانی گلوکونیت است. این رخساره در واحد ۵ سازند نیزار واقع در برش تنگ نیزار دیده شده است (شماره مقطع: ۳۴۷). در تصویر T2 فلشهای ۱- کوارتز -۲- فلدسپار -۳- کوارتز -۴- چرت است.

T3: Fine sandy, calcite cement, submature, glauconitic, Sublitharenite.

در این رخساره کوارتز به میزان ۸۸٪، فلدسپار ۵٪ و خردہ سنگ ۷٪ است. از اجزای فرعی مهم آن گلوکونیت است. این رخساره در واحد ۷ سازند نیزار واقع در برش تنگ نیزار دیده شده است (شماره مقطع: ۳۶۱). در تصویر T3

لایه از نوع مواد خاکی مستحکم است که تا حدی تحت تأثیر فرایندهای هوازدگی و خاکساز قرار گرفته است. این خاک دارای مقادیر جزئی رس و سیلت است. خاک مربوطه دارای pH قلیابی بوده و حاوی مقادیر زیادی نمکهای قلیابی و قلیابی خاکی است که گویای عدم شرایط اقلیمی مرتبط و وجود شرایط خشک در زمان تشکیل آن است.

انطباق واحدهای سنگ‌چینه‌شناختی

در همبستگی سه برش مورد مطالعه، با توجه به وجود ناپیوستگی فرسایشی همراه با یک لایه دیرینه‌خاک در مرز بین سازندهای نیزار و کلات در کل ناحیه مورد مطالعه، این لایه به عنوان خط مبنا (Datum line) در نظر گرفته شده است: (شکل ۷). از همبستگی و مقایسه سه برش مذکور نتایج زیر به دست آمده است:
 ۱) از خاور به باخترا ناحیه مورد مطالعه، بر سبیرای سازند نیزار افزوده می‌شود به طوری که سبیرای این سازند در برش تنگ نیزار ۳۱۲ متر، در برش تنگ چهچهه ۳۹۱ متر و در برش جلیل آباد-کلات نادری سبیرای آن به ۵۵۵/۵ متر می‌رسد.
 ۲) در هر یک از برشها و در یک توالی قائم از قاعده به سمت رأس سازند، از میزان رسوبات سیلیسی-آواری کاسته شده و به تدریج بر میزان رسوبات کربناتی آن افزوده می‌شود. به طوری که در قسمتهای بالای این سازند لایه‌هایی از ماسه‌سنگ آهکی، سنگ آهک ماسه‌ای و سنگ آهک مشهود است. همین پدیده در تغییرات جانبی سازند نیز دیده می‌شود، به طوری که از سمت خاور به طرف باخترا محدوده مورد مطالعه بر تعداد و سبیرای لایه‌های آهکی افزوده می‌شود تا جایی که در برش جلیل آباد-کلات نادری، لایه‌های آهکی و آهک ماسه‌ای بخش قابل توجهی از سازند را به خود اختصاص داده‌اند.
 ۳) در یک توالی قائم از قاعده به سمت رأس، همزمان با تغییرات رخساره‌ای از رسوبات تخریبی به کربناتی، درصد فراوانی و تنوع فسیلها نیز افزایش می‌یابد و در افقهای رأسی سازند نیزار علاوه بر میکروفسیلهای کفزی، میکروفسیلهای پلاتکتونیک نیز دیده می‌شوند. در مقایسه برشهای سه گانه فوق، یک افزایش درصد فسیلی نیز از برشهای خاوری به سمت برشهای باخترا مشهود است.

۴) در هر سه برش مورد مطالعه هشت واحد سنگ‌شناختی تفکیک شده که با مختصر اختلافهایی در سبیرا و رخساره، با یکدیگر قابل انطباق هستند.

۵) در هر سه برش مورد مطالعه، سازند نیزار با یک ناپیوستگی فرسایشی بر روی سازند آب تلح قرار گرفته است با این ویژگی که در دو برش تنگ نیزار و چهچهه در مرز بین دو سازند یک افق دیرینه‌خاک وجود دارد در حالی که در برش جلیل آباد این افق دیده نمی‌شود.

۶) در هر سه برش مورد مطالعه مرز بین سازند نیزار با سازند کلات از نوع

C2: Wackestone - Packstone

Sandy pel biomicrudite.

در این رخساره پلت در حدود ۵۰ درصد کل مقطع را تشکیل داده که از نظر اندازه بسیار کوچک می‌باشد. اجزای غیرآواری شامل قطعات دوکفه‌ایها، بازوپایان، جلبک و میکروفیلیهای کفزی و اجزای آواری شامل کوارتز و گلوکونیت است. اجزای آواری و غیرآواری این رخساره در زمینه‌ای از ذرات دانه ریز (میکریت) قرار گرفته‌اند. این رخساره دارای جور شدگی ضعیفی است. این رخساره در واحد ۴ سازند نیزار در برش جلیل آباد- کلات نادری دیده شده است (شماره مقطع: ۶۶۵). در تصویر

C2 نوک فلشها نشان‌دهنده پلت است.

C3: Wackestone

Unsorted fine sandy pelecypod red algal biomicrite

این رخساره دارای ۳۵ درصد آلوم کم است که از اندازه‌های بسیار کوچک تا حد اکثر ۱ میلی‌متر در تغییر است. از اجزای کربناتی آن می‌توان دوکفه‌ایها، جلبک، بریوزوآ، خارپوستان و میکروفیلیهای کفزی بویژه اریتوئیدس و سیدرولیتس را نام برد. از اجزای غیرکربناتی، کوارتز، فلدسپار و گلوکونیت دیده می‌شوند. دانه‌های آواری و غیرآواری این رخساره در زمینه‌ای از ذرات بسیار دانه‌ریز (میکریت) قرار گرفته و این رخساره دارای جور شدگی ضعیفی است. این رخساره در واحد ۵ سازند نیزار واقع در برش جلیل آباد- کلات نادری دیده شده است (شماره مقطع: ۶۸۴). در تصویر C3 فلشها ۱- کوارتز تک بلورین ۲- جلبک سرخ ۳- صدف دوکفه‌ای.

C4: Packstone - Grainstone

Red algal echinoderm biosprudite

این رخساره بیش از ۶۰ درصد آلوم کم دارد که از اندازه‌های کوچک تا حد اکثر ۴/۰ میلی‌متر در تغییر است. از اجزای کربناتی آن می‌توان به تعداد زیادی از خرده‌های جلبک سرخ، خارپوست، پوسته دوکفه‌ای بویژه اینوسراموس، بریوزوآ و میکروفیلیهای کفزی اشاره کرد. کوارتز و گلوکونیت اجزای غیرکربناتی این رخساره را تشکیل می‌دهند. ذرات آواری و غیرآواری این رخساره در زمینه‌ای از اسپاریت قرار گرفته‌اند. میزان انرژی محیط در این رخساره نسبتاً بالا بوده است. این رخساره در واحد ۷ سازند نیزار واقع در برش تنگ نیزار دیده شده است (شماره مقطع: ۳۵۹). در تصویر C4 فلشها ۱- کوارتز تک بلورین ۲- جلبک سرخ ۳- خرده صدف ۴- سیمان کلسیت اسپاری.

فلشها ۱- چرت ۲- گلوکونیت ۳- کوارتز ۴- فلدسپار.

T4 : Hybrid Sandstone.

در این رخساره خرده‌های زیستی مانند قطعات دوکفه‌ای، بازوپایان، خارپوستان و غیره در کنار ذرات آواری مانند کوارتز، فلدسپار و غیره قرار گرفته و تشکیل ماسه‌سنگ آمیخته‌ای (هیبریدی) را داده‌اند. این رخساره در واحد ۱ سازند نیزار واقع در برش جلیل آباد- کلات نادری دیده شده است (شماره مقطع: ۶۳۹). در تصویر T4 فلشها ۱و ۲- خرده‌های زیستی است.

(ب) رخساره شیلی

شیلها در سازند نیزار به رنگ خاکستری تا خاکستری متمایل به آبی هستند. در این سازند شیلها به دو صورت دیده می‌شوند، گروهی دارای کانیهای تبخیری مانند ژیپس است که در مواردی حاوی میکروفیلیهای با دیواره‌ای مشتمل از ژیپس هستند. گروه دوم شیلها بی هستند که فاقد قطعات ژیپس و دارای مقادیر قابل توجهی از خرده‌های فسیلی نظیر بازوپایان، دوکفه‌ایها، خارپوستان و نیز میکروفیل هستند.

(ج) رخساره گربناتی

همان طوری که پیش‌تر گفته شد در بخش‌های بالایی سازند نیزار افقهایی از ماسه‌سنگ آهکی، سنگ آهک ماسه‌ای به رنگ خاکستری تا خاکستری متمایل به نخودی دیده می‌شود. سنگ آهکها بر اساس رده‌بندی Folk (1962) و Dunham (1962) نامگذاری شده‌اند. مهم‌ترین رخساره‌های گربناتی عبارتند از:

C1: Packstone.

Unsorted fine sandy inoceramid biomicrite.

این رخساره دارای بیش از ۶۰ درصد آلوم کم است که از اندازه‌های کوچک تا حد اکثر ۳/۵ میلی‌متر در تغییر است. از اجزای کربناتی آن می‌توان به تعداد زیادی پوسته دوکفه‌ای بویژه اینوسراموس اشاره کرد. از اجزای غیرکربناتی، کوارتز، کمی فلدسپار و گلوکونیت دیده می‌شوند. میزان گلوکونیت در این رخساره حدود ۱/۵٪ است. دانه‌های آواری و غیرآواری این رخساره، در زمینه‌ای از ذرات بسیار دانه ریز (میکریت) قرار گرفته و دارای جور شدگی ضعیفی است. این رخساره در واحد ۷ سازند نیزار واقع در برش تنگ چهچهه دیده شده است (شماره مقطع: ۱۲۱۰).

ناحیه، بویژه باختر ناحیه مورد مطالعه، تشکیل آنها را می‌توان به یک سکوی کربناتی از نوع رمپ که دارای پشته‌های سدی است نسبت داد.

نتیجه‌گیری

۱- بر اساس ستونهای چینه‌شناسی برداشت شده، ستبرای سازند نیزار در برش تنگ نیزار ۳۱۲ متر، برش تنگ چهچهه ۳۹۱ متر و در برش جلیل آباد- کلات نادری ۵۵۵/۵ متر است. با مقایسه ستبرای این سازند در برشهای مختلف چنین نتیجه‌می‌شود که در مناطق خاوری حوضه کپه داغ از طرف خاور به باخته بر ستبرای سازند نیزار افزوده می‌شود.

۲- سازند نیزار در مناطق خاوری ناحیه مورد مطالعه بیشتر از سنگهای سیلیسی- آواری و شیلهای ماسه‌ای تشکیل شده و تنها در قسمتهای بالایی آن میان لایه‌های آهکی دیده می‌شود. به طور کلی در یک توالی قائم از قاعده سازند نیزار به سمت رأس آن از میزان رسوبات سیلیسی- آواری کاسته شده و به تدریج بر میزان رسوبات کربناتی افزوده می‌شود. همین پدیده در تغییرات جانبی سازند نیز مشهود است به طوری که از سمت خاور به طرف باخته محدوده مورد مطالعه به دلیل کاهش ورود مواد آواری، ژرف‌تر شدن نسبی حوضه و فراهم شدن شرایط برای نهشته شدن رسوبات کربناتی، بر تعداد و ستبرای لایه‌های آهکی افزوده می‌شود تا جایی که در برش جلیل آباد- کلات نادری لایه‌های آهکی و آهک ماسه‌ای بخش قابل توجهی از سازند را به خود اختصاص داده‌اند.

۳- در یک توالی قائم از قاعده به سمت رأس سازند نیزار همراه با تغییرات رخسارهای از رسوبات تخریبی به کربناتی بر میزان تنوع و فراوانی فسیلهای نیز افزوده می‌شود، به طوری که افزون بر وجود خرددهای صدف و میکروفیلها کفزی در مواردی میکروفیلها پلاتکتون نیز دیده می‌شوند. علاوه بر این در برشهای سه گانه مورد مطالعه در جهتی از سمت خاور به طرف باختر منطقه مورد مطالعه، بر میزان و تنوع این فسیلها افزوده می‌شود.

۴- سازند آب‌تلخ و بویژه بخش شیل بالایی آن در محیطی نسبتاً ژرف بر جای گذاشته شده است. در اوخر رسوبگذاری سازند آب‌تلخ، دریا در مناطق خاوری حوضه کپه داغ کم ژرفاتر شده و شروع به پسروی نموده است به طوری که اثرات این پسروی به صورت یک لایه دیرینه‌خاک در مرز بین سازندهای آب‌تلخ و نیزار بویژه در خاور تنگ نیزار کاملاً مشهود است. در هنگام رسوبگذاری سازند نیزار، دریای کم ژرفایی در منطقه وجود داشته و در آن رسوبات سیلیسی- آواری در یک محیط جزایر سدی- لاجونی و رسوبات کربناتی در یک سکوی کربناتی از نوع رمپ بر جای گذاشته شده است. با پسروی دوباره دریا در مرز بالایی سازند نیزار با سازند کلات، شرایط

C5: Grainstone

Bryozoan inoceramid biosarudite .

این رخساره بیش از ۵۰ درصد آلومینیم دارد که از اندازه‌های کوچک تا حد اکثر ۴/۲ میلی‌متر در تغییر است. از اجزای کربناتی آن می‌توان به قطعات دوکفه‌ای، جلبک، بربیوزوآ و میکروفیلها کفزی و از اجزای غیرکربناتی، کوارتز و گلوکونیت اشاره کرد. دانه‌های آواری و غیرآواری این رخساره در زمینه‌ای از کلسیت درشت بلور قرار گرفته‌اند. این رخساره در زمان تشکیل دارای انرژی نسبتاً بالایی بوده است. این رخساره در واحد ۸ سازند نیزار واقع در برش تنگ چهچهه دیده شده است(شماره مقطع: ۱۲۱۴).

محیط رسوبی سازند نیزار

سازند نیزار در خاور محدوده مورد نظر بیشتر از رسوبات سیلیسی- آواری و در باخته منطقه از رسوبات سیلیسی- آواری و رسوبات کربناتی تشکیل شده است. این مسئله ناشی از ورود رسوبات آواری از سمت خاور حوضه کپه داغ و نیز ژرفایی کمتر حوضه رسوبی در این ناحیه است. بر اساس مطالعه ریز رخساره‌ها، رسوبات آواری در خاور منطقه مورد مطالعه در یک محیط دریایی کم ژرفایی بر جای گذاشته شده‌اند. این محیط از ساحل تا فلات قاره ادامه داشته است. رخساره ماسه‌سنگی سازند نیزار را می‌توان به جزایر سدی (Barrier Islands) نسبت داد، که در محیط‌های کم انرژی نزدیک و یا کمی دور از ساحل تشکیل شده‌اند. شیلهای موجود در سازند نیزار در دو محیط لاگون و محیط کمی ژرف‌تر فلات قاره تشکیل شده‌اند زیرا بخشی از این شیلهای حاوی کانیهای تبخیری مانند ژپس و در مواردی میکروفیلها با پوسته ژپسی هستند و نوع دیگر شیلهای که معرف محیط کمی ژرف‌تر فلات قاره است فاقد ژپس بوده و حاوی خرددهای فسیلی مانند بربیوزوآ، بازوپایان، دوکفه‌ایها، خارپستان و میکروفیلها کفزی و پلاتکتون است.

رسوبات کربناتی در برش تنگ نیزار کم، در برش تنگ چهچهه کمی بیشتر و اما در باخته منطقه مورد مطالعه یعنی برش جلیل آباد- کلات نادری دارای تنوع و گسترش فراوانی هستند به طوری که در افقهای میانی و بالایی سازند نیزار لایه‌های سبز و صخره‌سازی را به وجود آورده‌اند. این آهکها حاوی ناتیلولید و خرددهای فسیلی دریایی باز مانند بربیوزوآ، بازوپایان و کرینویید هستند و از طرفی، در بعضی نقاط دارای فسیلهای مناطق محصور مانند دوکفه‌ایها و روزن‌داران کفزی هستند. در بعضی از سنگ آهکها، جلبک سرخ به فراوانی دیده می‌شود که نشان‌دهنده رسوبگذاری در منطقه ساحلی و زیر کشندی است (Flugel, 2004).

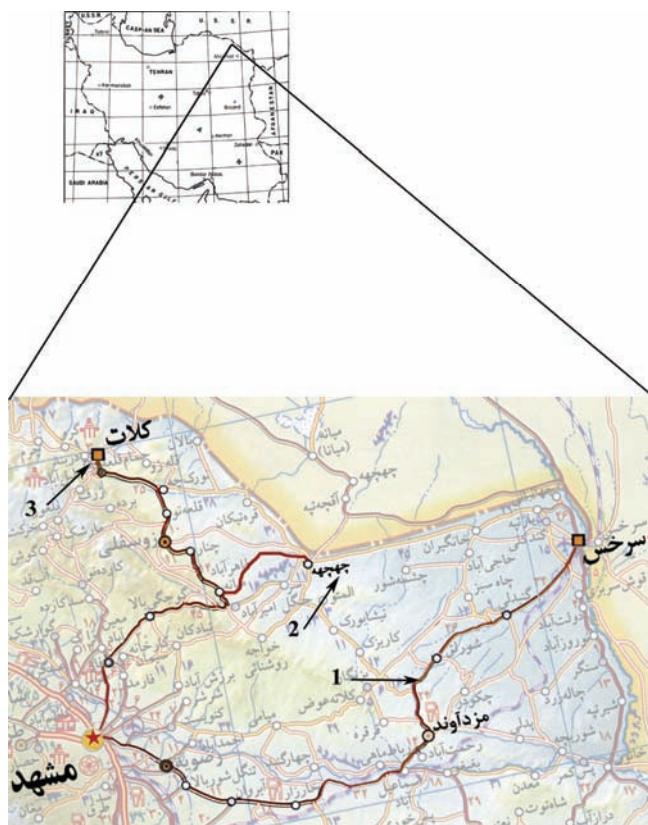
به طور کلی بر اساس رخساره‌های شناسایی شده در سنگ آهکها این

۶- تا پیش از این تحقیق، هیچ گونه فسیل شاخصی از سازند نیزار گزارش نشده و افسار حرب (۱۳۷۳) به استناد مطالعات رهقی تعداد کمی از گونه‌های *Anomalina sp.* و *Saracenaria sp.* را از مقطع تیپ گزارش کرده است. افسار حرب با در نظر گرفتن این نکته که سن بخش بالای سازند زیرین (آب‌تلخ) و سن سازند بالای (کلات) که هر دو ماستریشتن است، سن سازند نیزار را ماستریشتن تعیین کرده است. در حقیقت سن سازند نیزار بر اساس موقعیت چینه شناسی آن تعیین می‌شده است. اما در این تحقیق، علاوه بر شناسایی ۴۱ جنس و ۳۰ گونه از میکروفسیلهای کف‌زی برای نخستین بار فسیلهای شاخصی مانند:

Siderolites calcitrapoides, *Pseudosiderolites vidali*, *Abathomphalus mayaroensis*, *Orbitoides apiculata*, *Orbitoides tissoti*, *Lepidorbitoides sp.*

شناسایی شده است. به طور کلی، با توجه به مجموعه فسیلی شناسایی شده سن سازند نیزار ماستریشتن و بویژه ماستریشتن پسین تعیین شده است.

خشکی زایی با تشکیل یک لایه دیرینه خاک به وجود آمده است. ۵- مرز زیرین سازند نیزار با سازند آب‌تلخ پیش‌تر به صورت هم‌شیب و تدریجی در نظر گرفته می‌شد اما با بررسیهای به عمل آمده، بویژه در خاور ناحیه مورد مطالعه (برش تنگ نیزار) این مرز به صورت یک ناپیوستگی فرسایشی معزوفی می‌شود. مرز بالایی سازند نیزار با سازند کلات نیز به صورت یک ناپیوستگی فرسایشی است که به صورت یک لایه دیرینه خاک در کل ناحیه خاور حوضه کپه داغ به خوبی مشهود است. برای تأیید این موضوع از دیرینه‌خاک موجود در مرز بین سازندهای نیزار و کلات واقع در برش تنگ نیزار نمونه‌برداری و با تحلیل بافت آن به روش هیدرومتری نام این خاک در ردیبدنی خاکها ماسه آهکی (Loamy Sand) تعیین شده است. این مشخصات نشان می‌دهد که این لایه از نوع مواد خاکی مستحکم است که تا حدی تحت تأثیر فرایندهای هوازدگی و خاکساز قرار گرفته است. خاک مربوطه دارای pH قلیایی بوده و حاوی مقادیر زیادی (نمکهای قلیایی و قلیایی خاکی) است که گویای عدم شرایط اقلیمی مرطوب و وجود شرایط خشک در زمان تشکیل آن بوده است.

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی ناحیه مورد مطالعه و راههای دسترسی به آن. محل برشها به وسیله فلش مشخص شده‌اند. فلش‌های ۱) تنگ نیزار ۲) تنگ چهچهه (جلیل آباد- کلات نادری (مقیاس ۱:۱۷۰۰۰۰).

AGE	FORMATION	KALAT	THICKNESS	SAMPLE NO.	UNIT	UNIT TH.	LITHOLOGY	DESCRIPTION
								DESCRIPTION
M A A S T R I C H T I A N								Lst biospar buff med g v sdy
N E Y Z A R				367	8	44.2		Sst yl buff v f g – f g subangular med std Pelecypod coquina (10cm) Disconformity (Paleosol) Pelecypod coquina
312 meter				363	5.6			Sh gr greenish calc
				357	7	4.5		Sst l gn gr f – med g glauc calc med std Lst biospar l br buff c g v sdy poor std Sst l gn gr f – med g glauc x – bdg ripple marked
				350	6	39.2		Altn Sh sdy greenish-bl with Sst l gr greenish – gr f g glauc nodules well std
				346	5	20.5		Sst gr l gn f g well sorted mas with nodules lam tr fosi loadcast sparry calcite cement
				341	37			Sh l greenish gr calc glauc with Sst thin bedded l gr greenish well std
				335	4	29.2		Altn of Sh l gr glauc v sdy calc with Sst thin bedded l gr olive calc glauc med-well std
				330	3	18.2		Sst gr l gn olive–gn glauc f g well sorted porous mas with nodules of Sst hard calc cement tr fosi
				319	2	54.2		Sh gr greenish glauc with subordinate sof v argil weathered Sst beds Sst with nodules x-bdg tr fosi
ABTAKH				TN 305	1	53.2		SSt gr – greenish glauc calc cm vf – f g subma – ma mas with harder Sst nodules cavernous porous Altn of Sst vf-f g with Sh gr x-bdg glauc Disconformity (Paleosol)
								Sh gr bluish - gn

شکل ۲- ستون چینه شناسی سازند نیزار در برپا زمین شناسی تگ نیزار (مقیاس ۱:۳۳۰۰).

TN: Tang-e Neyzar, Ch: Chahchaheh, J: Jalil abad, Sst: Sandstone, Lst: Limestone, Sh: Shale, sdy: Sandy, calc: Calcareous, argil: Argillaceous, fosi: Fossil, tr fosi:Trace Fossil, glauc: Glauconitic, v: Very, f: Fine, m: Medium, c: Coarse, gr: Grey, gn: Green, br:Brown, cr: Cream, bl:Blue, Altn:Alternation, Intc:Intercalation, X-bdg: Cross Bedding, lam:Lamination, spar:Sparite, mic:Micrite, ma:Mature, std:Sorted, mas:Massive

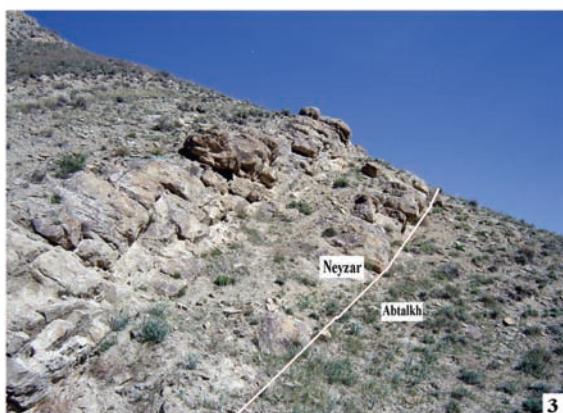
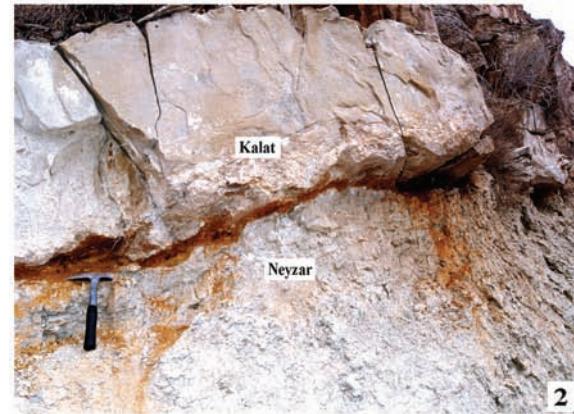
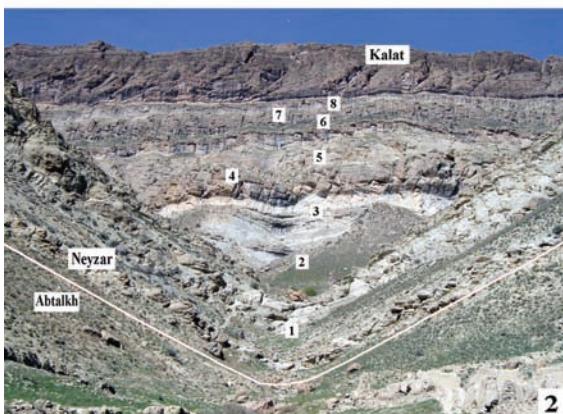
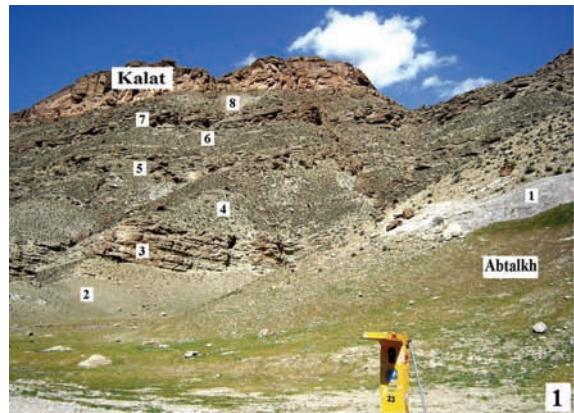
AGE	FORMATION	THICKNESS	SAMPLE NO	UNIT	UNIT TH.	LITHOLOGY	DESCRIPTION
MASTRICHTIAN	N E Y Z A R	391 meter	1216 1213 1211 1210	8	10.2 25.7 8.2		Intc Sh gr bluish-gr with Lst shaly gr fosi Disconformity (Paleosol) Intc Sh gr sh-Lst gr fossi Lst biospar br bluish gr fosi Sh gr glauc fosi with intc Lst gr Lst gr olive gn f g sdy glauc fosi
			1199	6	88.5		Sh gr bluish-gr calc fosi with intc Lst br bluish-gr lam
			1196		21.3		Sh gr olive gn glauc sdy fosi
			1192 1190 1189 1187	5	32.2 8.9 8.2 8.1		Sst gr l gr f g calc mas glauc lam tr fosi nodules cavernous Sh gr greenish - gr sdy gy fossi Sst gr glauc mas-thin bedded and Lst fosi Sst gn gr glauc thin bedded lam nodules
			1182	3	36.2		Sst gr buff-gr vf-f g med std mas lam nodules
				2	124		Sh gr bluish-gr sdy glauc
ABTALKH			Ch 1175	1	17.5		Sst gr olive gn glauc-lam f g mas cavernous iron oxi with Sh gr sdy glauc Disconformity (Paleosol) Sh gr bluish-gr

شکل ۳ - ستون چینه‌شناسی سازند نیزار در برش زمین‌شناسی چهچهه (مقیاس ۱:۱۵۰).

AGE	FORMATION	THICKNESS	SAMPLE NO.	UNIT	UNIT TH.	LITHOLOGY	DESCRIPTION
						KALAT	
							Lst sdy gr thin-med bd fosi tr fosi
							Disconformity (Paleosol)
							Lst sdy gr l-buff glauc lam fosi with Sh calc gr bluish-gr glauc fosi
							Lst sdy gr buff fosi
							Sh gr calc glauc fosi
							Lst sdy gr buff fosi
							Intc Sh calc gr glauc fosi with Lst sdy gr buff glauc lam fosi
							Lst sdy gr fosi
							Lst brownish-gr fosi tr fosi
							Intcalation sh sdy gr bluish-gr calc glauc with lst sdy gr-d gr fosi tr fosi
							Altn ls sdy gr-d gr fosi with Sh sdy gr bluish gr glauc fosi
							Lst sdy gr-d gr fosi tr fosi with intc Sh gr
							Intc Lst gr sdy fosi with Sst gr-olive gr calc f g glauc lam mas
							Intc Sh sdy gr-olive gn glauc with Sst gr fg mas
							Lst gr-olive gn sdy glauc fosi
							Sh gr-olive gn glauc
							Sst gr f g x-bdg mas fosi
							Sst gr-olive gn glauc lam thin bd nodules fosi
							Sh sdy brownish gr thin bd fosi
							Intc Sh sdy gr-olive gn fosi with Sst brownish gr f g lam mas
							Altn Sh sdy gr thin bd glauc with Sst gr mas m-f g lam fosi
							Sh sdy bluish gr-gn

شکل ۴ - ستون چینه‌شناسی سازند نیزار در برش زمین‌شناسی

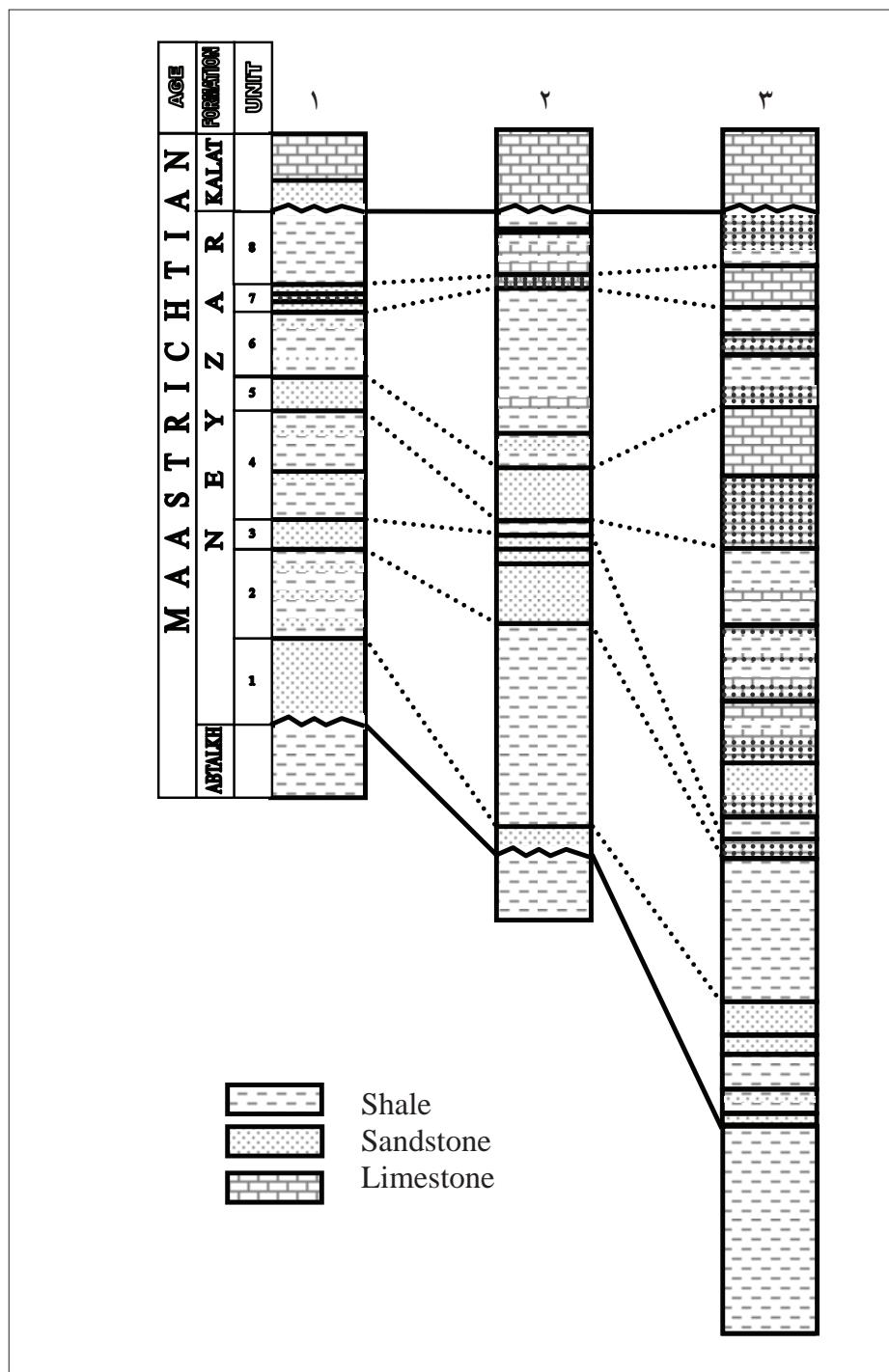
جلیل آباد - کلات نادری (مقیاس ۱:۴۶۰۰).

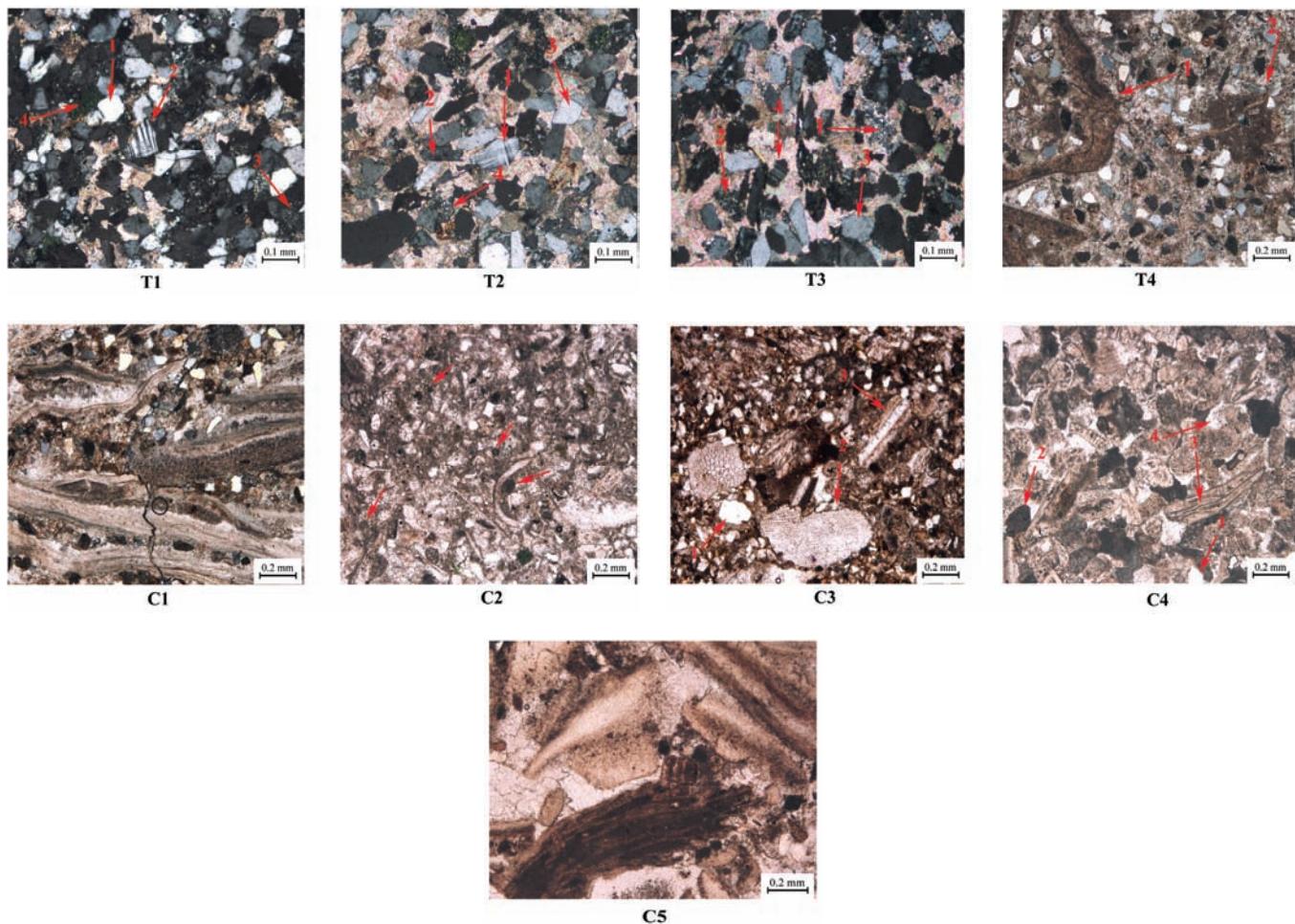
شکل ۱-۶) مرز بالایی سازند نیزار با سازند کلات در برش تنگ چهچهه. این مرز به وسیله یک لایه دیرینه خاک مشخص شده است (نگاه به سمت شمال خاور). (۲) نمایی کلی از سازند نیزار در برش جلیل آباد-کلات شمالی در اینجا هشت واحد تشکیل دهنده سازند نیزار به خوبی دیده می شود (نگاه به سمت شمال خاور). (۳) مرز زیرین سازند نیزار با سازند آب تلخ در برش جلیل آباد-کلات نادری. در اینجا تغییرات تدریجی از شیل ماسه ای به ماسه سنگ دیده می شود (نگاه به سمت خاور).

شکل ۵-۱) نمایی کلی از سازند نیزار در خاور تنگ نیزار. در اینجا هشت واحد تشکیل دهنده سازند نیزار به خوبی دیده می شود (نگاه به سمت خاور). (۲) مرز بالایی سازند نیزار با سازند کلات در برش تنگ نیزار. همان طور که دیده می شود این مرز به وسیله لایه ای از دیرینه خاک به سمت خاور ۷ تا ۱۰ سانتی متر مشخص شده است (نگاه به سمت خاور). (۳) نمایی کلی از سازند نیزار در تنگ چهچهه. در اینجا نیز هشت واحد برش الگو با تغییرات اندکی در سمت شمال خاور.

(نگاه به سمت شمال خاور).

شکل ۷ - همبستگی واحدهای چینه‌سنگی سازند نیزار در برشهای زمین‌شناسی مطالعه شده در خاور حوضه کپه داغ . ۱) برش تنگ نیزار
 ۲) برش تنگ چهچهه ۳) برش جلیل آباد - کلات نادری (مقیاس ۱:۵۵۰۰)

شکل ۸- ریز رخساره‌های سازند نیزار

T1-T4: رخساره ماسه سنگی؛ C1-C5: رخساره کربناتی

T1: Very fine- fine sandy, calcite cement, supermature, glauconitic, Quartzarenite; T2 : Fine sandy, calcite cement, mature, glauconitic, Subarkose; T3 : Fine sandy, calcite cement, submature, glauconitic, Sublitharenite; T4 : Hybrid Sandstone.

C1: Packstone, Unsorted fine sandy inoceramid biomicrite; C2: Wackestone – Packstone, Sandy pel biomicrudite;

C3: Wackestone, Unsorted fine sandy pelecypod red algal biomicrite; C4: Packstone – Grainstone, Red algal echinoderm biosprudite; C5: Grainstone, Bryozoan inoceramid biosparudite .

Plate 1

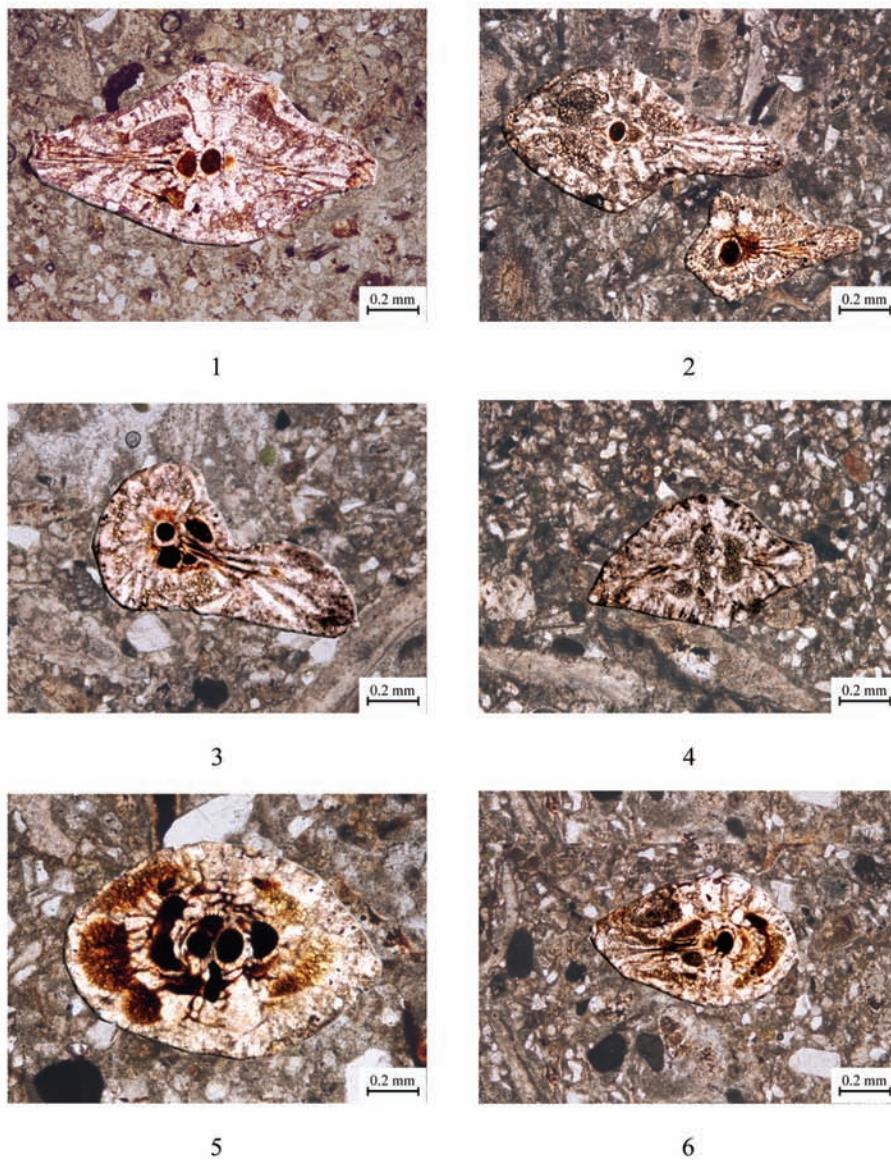

Plate 1

Figs 1-3: *Siderolites calcitrapoides* (Lamarck),

1- transverse section,

2,3- tangential section, Maastrichtian, Jalil abad section, sample no:686, 50x .

Figs 4-6: *Pseudosiderolites vidali* (Smout),

4,5- axial section, 6-tangential section, Campanian-Maastrichtian, Jalil abad section, sample no:686, 50x .

Plate 2

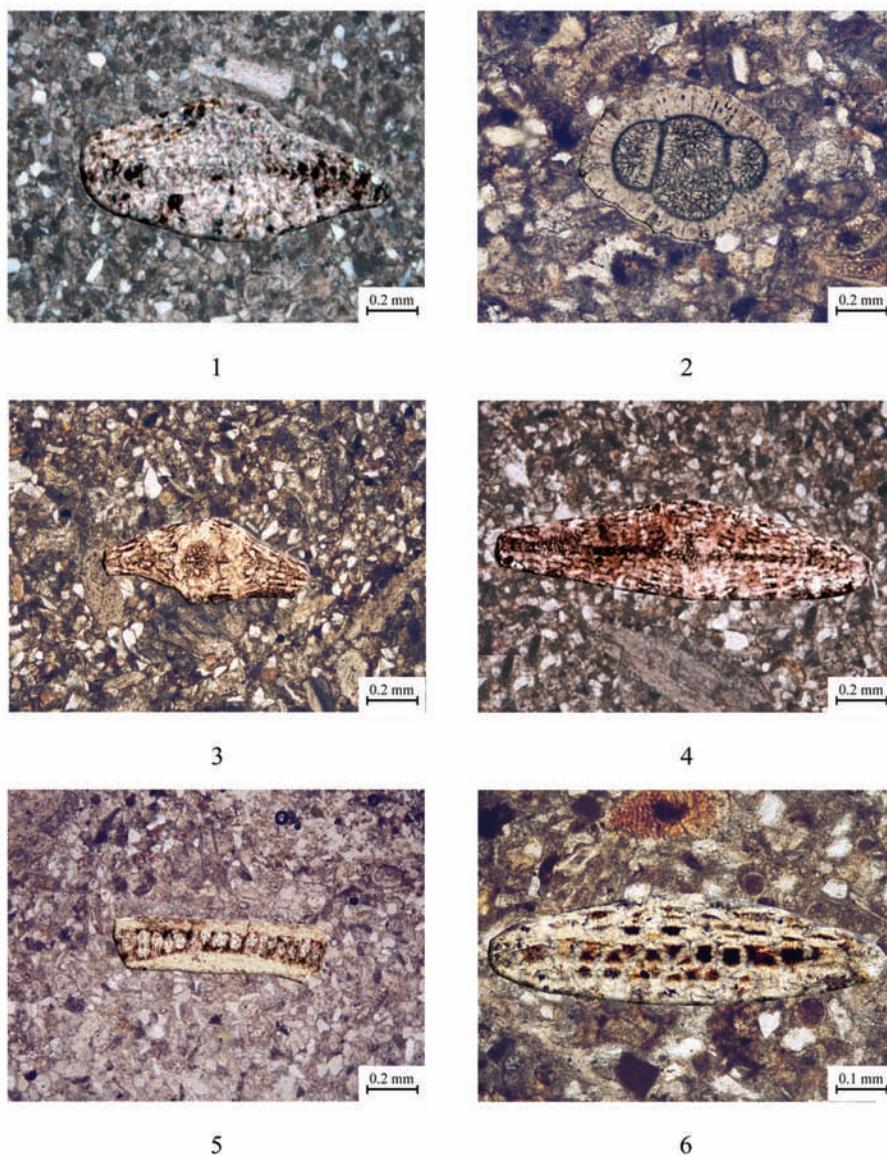

Plate 2

Figs 1-3: *Orbitoides tissoti* (Schlumberger), 1,3- vertical section, 2-embryonic chamber, Campanian-Maastrichtian, Jalil abad section, sample no:684, 50x.

Fig 4: *Orbitoides apiculata* (Schlumberger), vertical section, Maastrichtian, Jalil abad section, sample no:684, 50x.

Fig 5: *Orbitoides concavatus* (Rahaghi), vertical section, Campanian-Maastrichtian, Jalil abad section, sample no:684, 50x.

Fig 6: *Lepidorbitoides* sp. (A.Silvestri), transverse section, Campanian- Maastrichtian , Jalil abad section, sample no:686, 100x.

Plate 3

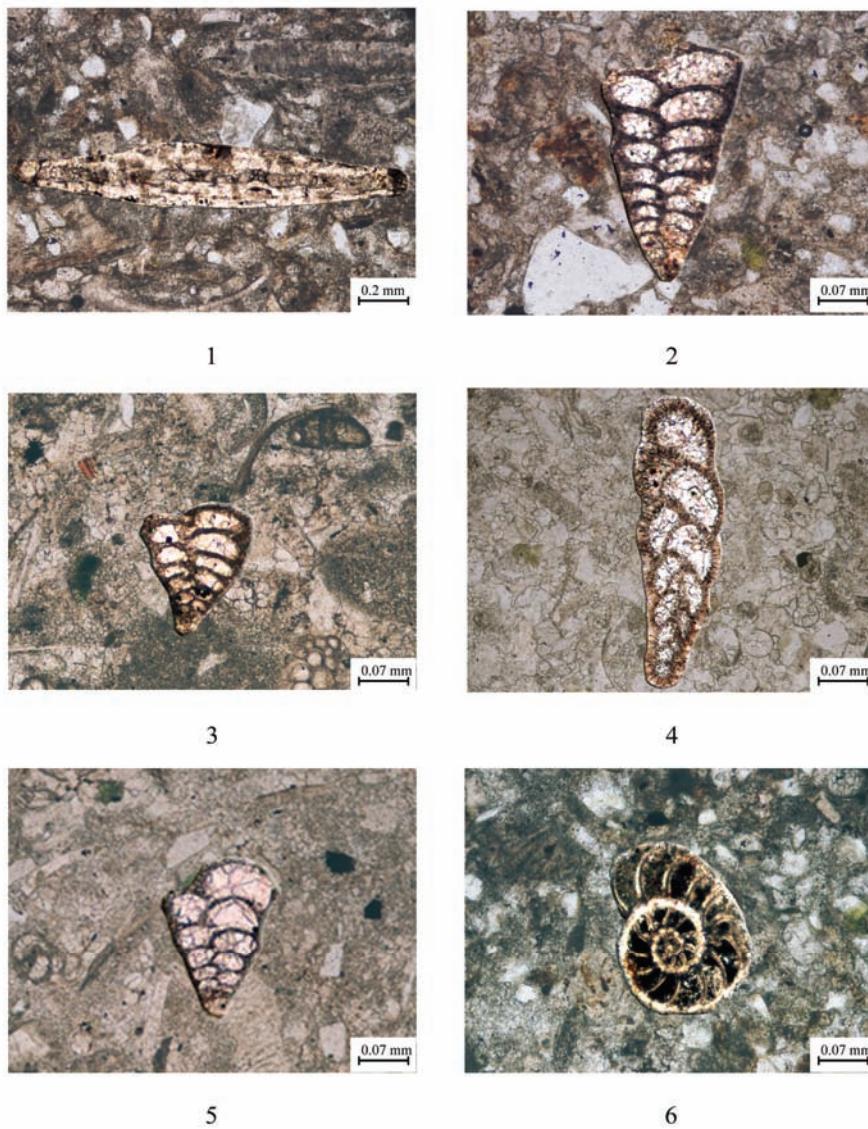

Plate 3

Fig1: *Monolepidorbis* cf. *douvillei* (Astre), axial section, Campanian-Maastrichtian, Jalil abad section, sample no:686,50x.

Fig 2: *Marssonella oxycona* (Reuss), axial section, U-Cretaceous, Jalil abad section, sample no:686, 150x.

Fig3: *Marssonella trochus* (d'Orbigny), axial section, U-Cretaceous, Jalil abad section, sample no:660, 150x.

Fig4: *Loxostomum subrostratum* (Ehrenberg), axial section, U-Cretaceous, Jalil abad section, sample no:664, 150x.

Fig 5: *Bolivinita planata* (Cushman), axial section, U-Cretaceous, Jalil abad section, sample no:660, 150x.

Fig 6: *Gavelinella incerta* (Hofker), transverse section, U-Cretaceous, Jalil abad section, sample no:686, 150x.

Plate 4

Plate 4

- Fig 1: *Gavelinella clementiana* (d'Orbigny), transverse section, U-Cretaceous, Jalil abad section, sample no:664, 150x.
 Fig 2: *Abathomphalus mayaroensis* (Bolli), axial section, U- Maastrichtian, Jalil abad section, sample no:685, 150x.
 Figs 3-4 : *Rotalia* sp. (Lamarck), axial section, U-Cretaceous, Tang e Nezar section, sample no:341, 50x.
 Fig 5: *Quinqueloculina* sp. (Linne), transverse section, U-Cretaceous, Tang e Nezar section, sample no:359, 150x.
 Fig 6: *Massilina* sp. (Schlumberger), U-Cretaceous, Tang e Nezar section, sample no:359, 150x .

Plate 5

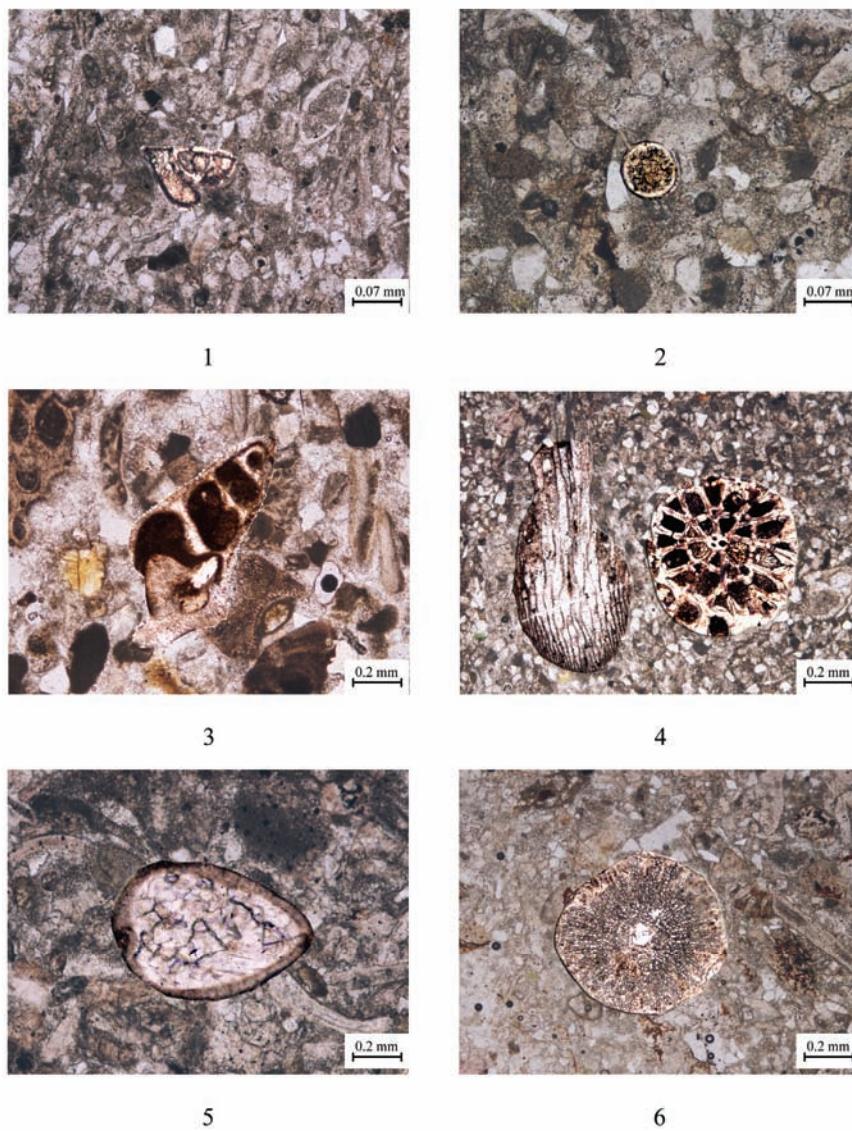

Plate 5

- Fig1: *Globorotalites* sp. (Brotzen), axial section, U-Cretaceous , Jalil abad section, sample no:671, 150x.
- Fig 2: *Calcisphaerula innominata* (Bonet), side view, U-Cretaceous, Jalil abad section, sample no:690, 150x.
- Fig 3: Microgastropod, axial section, Tang e Nezar section, sample no:359, 50x.
- Fig 4: Bryozoa , axial and transverse section, Jalil abad section, sample no:684, 50x.
- Fig 5: Ostracod, length section, Jalil abad section, sample no:671, 50x.
- Fig 6: *Melobesiees* (spicule of echinoderm), transverse section, Jalil abad section, sample no:686, 50x .

Plate 6

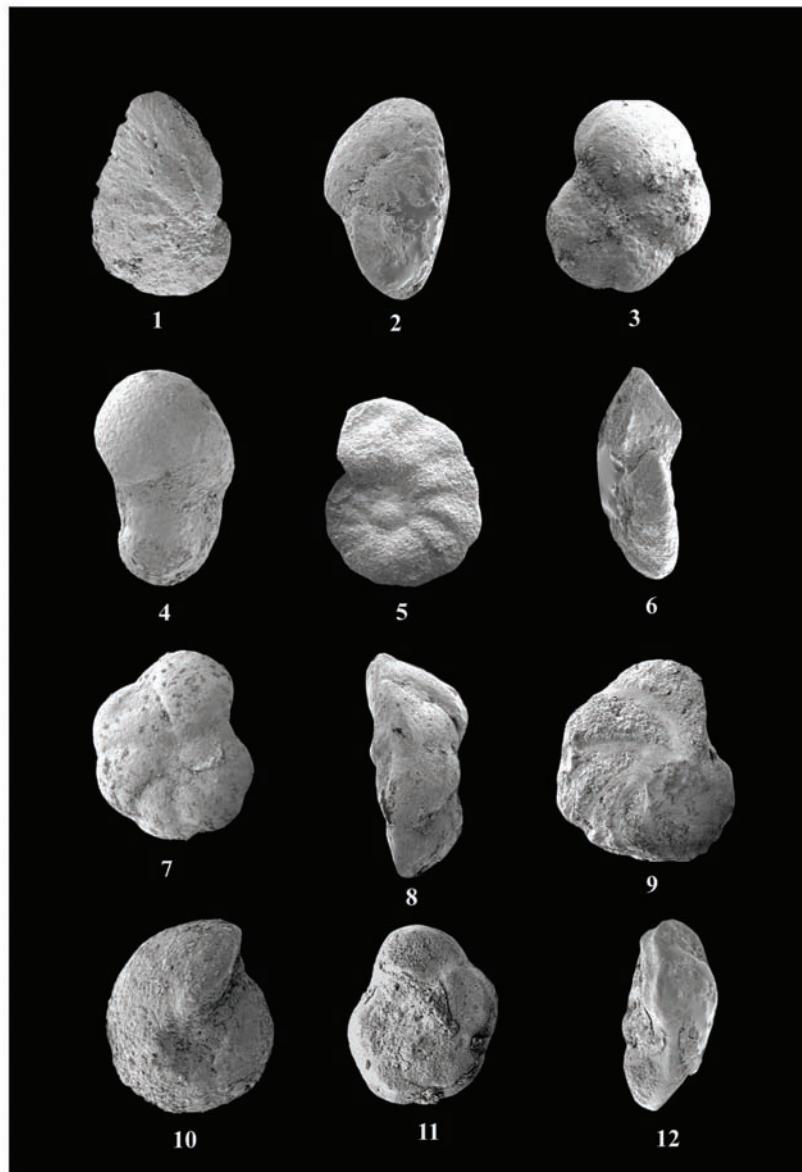

Plate 6

Figs 1-2: *Saracenaria navicula* (d'Orbigny), side and peripheral views, Senonian, Chahchaheh section, sample no:1198, 350x.

Figs 3-4: *Anomalina aumalensis* (Sigal), side and peripheral views, U-Cretaceous, Jalil abad section, sample no:655, 350x.

Figs 5-6: *Cibicides subcarinatus* (Cushman and Deaderick), side and peripheral views, U- Cretaceous, Jalil abad section, sample no:656, 400x.

Figs 7-8: *Anomalina* sp. (d'Orbigny), dorsal and peripheral views, U- Cretaceous, Jalil abad section, sample no:655, 300x.

Fig 9: *Robulus munsteri* (Roemer), side view, U-Cretaceous, Jalil abad section, sample no:659, 200x.

Fig 10: *Gyroidina* sp. (d' Orbigny), dorsal view, U- Cretaceous, Jalil abad section, sample no:655, 600x.

Figs 11-12: *Globotruncana* sp. (Cushman), ventral and edge views, U-Cretaceous, Jalil abad section, sample no:657, 450x .

Plate 7

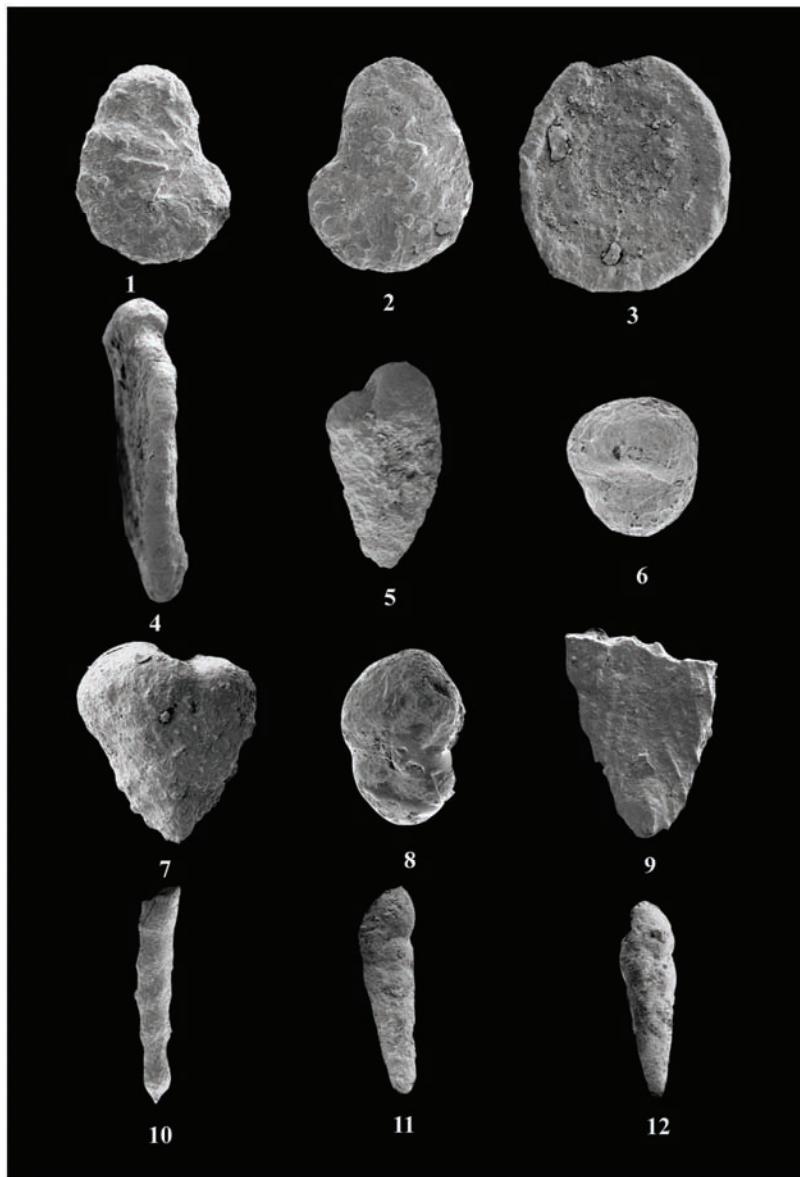

Plate 7

Figs 1-2: *Ammobaculites* sp. (Cushman), side view, U-Cretaceous, Jalil abad section, sample no:655, 330x .

Figs 3-4: *Ammodiscus glabratus* (Cushman and Jarvis), side and peripheral views, U-Cretaceous, Chahchaheh section, sample no:1208, 210x.

Figs 5-6: *Marssonella turris* (d'Orbigny), 5-side view, 6-oral view, U- Cretaceous, Chahchaheh section, sample no:1208, 280x.

Figs 7-8: *Marssonella trochus* (d'Orbigny).7-side view, 8- oral view, U-Cretaceous, Chahchaheh section, sample no:1205, 520x.

Fig 9 : *Frondicularia* sp. (Defrance), side view, U-Cretaceous, Jalil abad section, sample no:653, 270x.

Fig10: *Dentalina* sp. (Risso), side view, U-Cretaceous, Chahchaheh section, sample no:1198, 240x.

Figs 11-12: *Loxostomum* sp. (Ehrenberg), side view, U-Cretaceous, Jalil abad section, sample no:657, 300x .

Plate 8

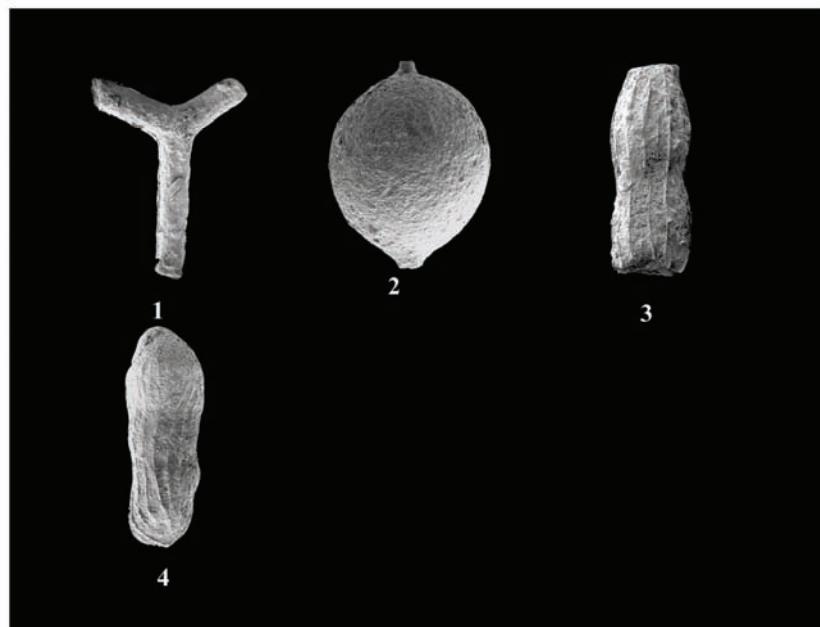

Plate 8

Fig 1: *Rhabdammina* sp. (M.Sars), side view, U- Cretaceous, Chahchaheh section, sample no:1208, 500x.

Fig 2: *Lagena hispida* (Reuss), side view, U- Cretaceous, Jalil abad section, sample no:655, 800x .

Fig 3:*Nodosaria corsicanana*(Cushman), side view, U-Cretaceous, Chahchaheh section, sample no:1198, 180x.

Fig 4: *Nodosaria affinis* (Reuss), side view, U- Cretaceous, Chahchaheh section, sample no:1204, 470x.

کتابنگاری

افشار حرب، ع. ، ۱۳۷۳ - زمین‌شناسی کپه داغ، انتشارات سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور، شماره ۱۱، ۲۷۶ صفحه .
موسوی حرمی، ر. و همکاران، ۱۳۸۰ - چینه‌نگاری سکانسی و تغییرات سطح آب دریای ماستریختین زیرین در شرق حوضه رسوی کپه داغ، فشرده مقالات بیستمین گردهمایی علوم زمین، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور .

References

- Afshar Harb, A., 1979- The Stratigraphy, Tectonics and Petroleum geology of the Kopet-Dagh region, northern Iran, PH.D thesis Imperial college of Science, University of London, United Kingdom, 316p .
- Akyazi, M. & Ozgen Erdem, N., 2003- Paleontology and Stratigraphy of upper Cretaceous sediments in the Ilgaz region (Cankiri, Turkey), The Arabian journal for science and engineering, 28, No.1A: 25-34.
- Berberian, M. et al., 1981- Towards a paleogeography and tectonic evaluation of Iran, Canadian Journal of Earth Science , 18: 210-265.
- Cushman, J.A., 1965- Upper Cretaceous foraminifera of the Gulf Coastal region of the United States and adjacent areas, Geological Survey Professional Paper, 241p.
- Dunham, R.J., 1962- Classification of carbonate rocks according to depositional texture in W.E.Ham (ed.) Classification of Carbonate Rocks .AAPG bulletin, memoir 1.pp108-121.
- Flugel, E., 2004- Microfacies of carbonate rocks, Springer-Verlag Berlin Heidelberg Germany, 976p.
- Folk, R.L., 1962- Spectral subdivision of limestone type.in : Ham. W.E,(3rd ed.) Classification of Carbonate Rocks. AAPG Memoir 1. pp 62-84 .
- Folk, R.L., 1980- Petrology of Sedimentary Rocks, Hemphill Publishing Co.Austin, Texas, 182p.
- Grafe, K.U., 2005- Late Cretaceous benthic foraminifers from the Basque-Cantabrian Basin, Northern Spain, Journal of Iberian Geology, 31 (2) :277-298.
- Kalantari, A., 1969- Foraminifera from the middle Jurassic – Cretaceous succession of Kopet – Dagh region, N.I.O.C Geolo Lab, No.3, 298p .
- Khel, M. & Sarvati, R., 2005- On Loess deposite of northern Iran, Territory,1(4) :1-12 .
- Loeblich, A.R & Tappan, H., 1988 – Foraminifera Genera and their classification . Van Nostrand Reinhold Company . New York, 970p. 847pls .
- Postuma, J.A., 1971- Manual of planktonic foraminifera . Elsevier, 420p .
- Rahaghi, A., 1976- Contribution a' letude quelques grands foraminifères de l' Iran parts 1-3, societe national Iranienne des petroles laboratoire de micropaleontology, publication, no: 6 .
- Tantawy, A.A. & Keller, G., 2001- Maastrichtian to Paleocene depositional environment of the Dakhla Formation, Western Desert, Egypt: Sedimentology, Mineralogy, and integrated Micro and Macrofossil biostratigraphies, Cretaceous Research, 22:795-827.
- Wan, X. & Lamolda, M.A., 2005- Foraminiferal stratigraphy of Late Cretaceous red beds in southern Tibet, Cretaceous Research, 26: 43- 48.